

CUPRINS

1.Să promovăm ia musceleană, Samson Iona, clasa a IX-a E, <i>Colegiul Național "Dinicu Golescu"</i> Profesor coordonator: Billouz Rodica Elena.....	4
2.Educație pentru sănătate -Stresul și obezitatea,Elev Verman Teodora, clasaa VII a A, Prof.coordonator Popescu Steluța, Școala Gimnazială "Nanu Muscel" Câmpulung.....	5
3.FLOAREA SĂNĂTĂȚII ÎN OCHI DE COPIL,POPESCU ELISA DIANA, clasa a V-a Școala Gimnazială Alexandru Davila Pitești, Profesor coordonator DANIELA ZAINEA.....	7
4. NATURA ȘI FLOAREA SĂNĂTĂȚII, MUȘAT ALEXANDRA MARIA, clasa a XII-F, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Billouz Rodica.....	8
5. MEDIU CURAT cu elevi de la Colegiul Național I.C. Brătianu, Liceul Teoretic Costești. Profesor Cordonator STĂNESCU IUSTINA.....	9
6.Mărțișoare tradiționale excepționale ale elevilor de la Liceul Teoretic Costești. Profesor Coordonator STĂNESCU IUSTINA.....	13
7.TRADIȚII ȘI OBICEIURI CREȘTINE DE PAȘTI-SIMBOLURI,Prof. Popescu Steluța,Școala Gimnazială „Nanu Muscel” Câmpulung, Argeș.....	18
8. VIS DE PRIMĂVARĂ, eleva MĂLUREANU TEODORA , clasa a V a , Prof. coordonator diriginte POPESCU STELUȚA, ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL,CÂMPULUNG	21
9. Vis de primăvară în ochii elevei DOGARU CLEOPATRA, clasa a V a Prof . coordonator, diriginte POPESCU STELUȚA, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NANU MUSCEL,CÂMPULUNG.....	22
10. DAR DIN MĂRȚIȘOR, eleva MILITARU ȘTEFĂNESCU ALEXIA, Clasa a V-a , ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL, CÂMPULUNG, Prof . coordonator, diriginte POPESCU STELUȚA.....	23
11. Despre []..., eleva OPREA SARA , Clasa a VII a , ȘCOALA GIMNAZIALĂ NANU MUSCEL, CÂMPULUNG, Prof . coordonator, POPESCU STELUȚA.....	24
12. Legenda Mărțișorului,Predoiu Costinel Daniel, clasa a IX-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu,Profesor coordonator, Billouz Rodica,Specialitatea- Limba franceză.....	25.
13. <u>MĂRȚIȘORUL- SIMBOLUL BUCURIEI DE A TRĂI</u> , Bragă Teodora Cătălina, clasa a IX-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator, Billouz Rodica Elena- specialitatea Limbafranceză.....	27
14. Curiozități interesante despre Albert Einstein, Popescu Teodor, clasa a VI-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela.....	31
15. ISTORIA SISTEMULUI PERIODIC AL ELEMENTELOR, Bunel Luis, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela.....	34
16. Caruselul științei, Țoiu Bianca Andreea ,Clasa : A VII- Profesor coordonator : Andreescu Roxana , profesor fizica/chimie , Școală Gimnaziala Vranești.....	38
17. Ziua Mondială a numărului Pi și ziua de naștere a lui Albert Einstein, Țurlea Ecaterina ,	

<i>Clasa a VIII-a, Profesor coordonator : Șuța Anișoara, Școala Gimnazială "Oprea Iorgulescu "Câmpulung.....</i>	<i>40</i>
18. STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS, Dobre Rebeca, Școala Gimnazială Theodor Aman Câmpulung Muscel, Județul Argeș.....	42
19. PAȘTELE LA ROMÂNI, Prof. Înv. Primar. Ciolan Laura Elena, Școala Gimnazială „Theodor Aman” Câmpulung, Argeș.....	47
20.Să-l sărbătorim pe misteriosul Π...Ambruș Rareș, clasa aVIII-a, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Profesor coordonator Popescu Steluța.....	50
21.Informează-te și alege să mănânci corect, Chivoci Robert, clasa a VII-a, Școala G, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Profesor coordonator Popescu Steluța	51
22.Ziua mondială a Numărului Pi. Ziua de naștere a Lui Albert Einstein, Rădoi Alexandru, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu, Profesor coordonator Șuța Anișoara.....	51
23. Un stil de viață sănătos, Ciubuc Maria Beatrice, clasa a VI-a, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz.....	52
24. Evoluția tehnologiei, Stanciu Teodora Ștefania, clasa a VI-a , Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz.....	52
25. Ziua Numărului Pi. Ziua lui Albert Einstein, Pîrvu Larisa Ioana, clasa a XII-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz.....	53
26. Știința, Glăvan Adrian, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz	
27. Știința, Scarlat Maria Diana, clasa a IX-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz.....	53
28. Tehnologia. Prieten sau dușman? Olteanu Iustina Elena, clasa a VI-a, Colegiul Național ”Dinicu Golescu”, Profesor coordonator: Billouz Rodica Elena.....	54
29. Floarea sănătății, Ilinca Moisescu , clasa a IX-a C , Colegiul Național ”Dinicu Golescu”Profesor coordonator: Billouz Rodica Elena	55
30.S.O.S. Drogurile, Berevoianu Miruna,Cojocă Alexia, Măriuței Cătălina, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Pestrîțu Angela	56
31.ASA DA, Stoica Maria, Hârdoiu Adriana, Clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrîțu Angela	56
32.Dependența de droguri, Dascălu Cristina, Tică Cătălina, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Pestrîțu Angela.....	57
33. Dependența de droguri și substanțe nocive, Bunel Luis, Bogdan Rebeca, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrîțu Angela.....	57

Astăzi, la începutul mileniului trei, când viața individului a devenit mai complicată, când știința și întreaga societate au evoluat, educația pentru sănătate se impune ca o necesitate și devine o condiție esențială a educației unei națiuni civilizate. Fiind profesor de fizică și chimie, mi-am permis să încerc să concep un astfel de proiect. Ași dori să implic și profesorii de informatică și de educație fizică și sport la acest proiect.

Proiectul: "Mens sana in corpora sano" își dorește să promoveze cunoștințele corecte privind diferite aspecte ale sănătății și formarea de atitudini și deprinderi indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. Totodată acest lucru poate fi realizat printr-o implicare a noastră tuturor în vederea educării oricărui elev, de formare a unui stil de viață sănătos. Dreptul la sănătate, la dezvoltare fizică și psihică armonioasă constituie unul din drepturile fundamentale înscrise în Convenția cu privire la Drepturile Copilului adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la data de 29 noiembrie 1989. Școala i-a învățat dintotdeauna pe copii cum să se poarte în societate și natură, cum să se raporteze la ceilalți semenii, dar și la darurile pe care divinitatea le-a facut omenirii - cel mai important dintre acestea fiind însăși viața.

Diftonul „Mens sana in corpore sano” sintetizează o întreagă filosofie a educației pentru sănătate fizică, morală și spirituală. Cu aceasta educație au fost și rămân deopotrivă datorate familia și școala.

Niciodată nu este prea târziu să reduci sau să elimini comportamentele care dăunează sănătății ca să îți schimbi viața în bine, dar cu cât o faci mai repede cu atât mai bine. Școala, prin autoritatea morală pe care o are, este un loc ideal pentru transmiterea acestor cunoștințe de educație pentru sănătate și de-a lungul timpului i-a învățat și îi învață pe copii cum să se poarte în natură și în societate, cum să se raporteze la ceilalți semenii, cum să trăiască frumos, demn și sănătos.

Proiectul se desfășoară în toate instituțiile partenere.

Lucrările proiectului sunt strânse în această revistă anuală electronică.

Revista este avizată în 2017 și reavizată în martie 2022

COLECTIV DE REDACȚIE

Pestrițu Angela, Școala Gimnazială Nr.1, Poienarii de Muscel

Diniță Lăcrămioara, Liceul Tehnologic Auto, Câmpulung Muscel

Crîmpiță Cristina, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Muscel

Popescu Steluța, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Câmpulung Muscel

Stănescu Iustina, Colegiul I.C.Brătianu, Pitești

Să promovăm ia musceleană

Samson Ilona, clasa a IX-a E, Colegiul Național "Dinicu Golescu" *Profesor coordonator:*
Billouz Rodica Elena

Educație pentru sănătate - Stresul și obezitatea

Elev Verman Teodora, clasa a VII a

Prof.coordonator Popescu Steluța

Școala Gimnazială "Nanu Muscel" Câmpulung

Când vorbim despre sănătate, înțelegem de fapt servicii de sănătate. Cealaltă față a monedei sănătate – prevenirea – se situează pe la sfârșitul listei în majoritatea agendelor. În general, sănătatea nu este prețuită până în momentul în care este afectată și apare o boală. Traversăm o perioadă în care ne confruntăm cu creșterea costurilor serviciilor medicale și creșterea impactului bolilor asupra întregii populații a țării. Deși sloganul „este mai ieftin să previi decât să tratezi” poate părea demodat, noi credem că este mai adevărat decât oricând. Este necesar să facem educație pentru sănătate și să promovăm sănătatea în România în concordanță cu standardele internaționale, în special ale Uniunii Europene.

OBEZITATEA

În secolul 21 se vorbește tot mai des despre obezitate ca despre o epidemie a civilizației moderne. Statisticile internaționale indică, pentru prima dată, că obezitatea face mai multe victime decât fumatul. Obezitatea reprezintă o problemă cu care copiii se confruntă din ce în ce mai des. În ultima vreme, pe lângă eforturile educaționale ale părinților de a-i învăța pe aceștia cum să mănânce sănătos și să facă mișcare în mod regulat, copiii au început să fie tratați de obezitate ca și adulții. Aceste tratamente includ medicamente ce controlează greutatea, dar și chirurgia de tip bypass gastric.

Ca și adulților, nici copiilor nu le este deloc ușor sau comod să scadă în greutate și astfel mare parte din copiii obezi se transformă în adulți obezi. Obezitatea este una dintre cele mai grave probleme de sănătate cu care se confruntă umanitatea, în unele dintre țări ea fiind chiar a doua cauză a mortalității. Conform studiilor recente, în România rata obezității este de 25%, iar 50% dintre români sunt supraponderali. Obezitatea este o boala cronică ce are la bază numeroși factori, ea însăși reprezentând un factor de risc major pentru sănătate, producând boli de inimă, creșterea presiunii sângelui, diabetul și cancerul. Obezitatea reprezintă a doua cauză de mortalitate după consumul de tutun. Un element important al strategiei de prevenție a guvernului britanic îl constituie reducerea deceselor prin îmbunătățirea dietei și nutriției. În Anglia s-a introdus un nou program: “5 a day target= 5 pieces of vegetables or fruits”.

STRESUL

Stresul a fost denumit "boala secolului XX". În 1998, OMS a realizat un raport prin care arată că stresul profesional și cel din viața personală sunt factorii determinanți ai unei sănătăți șubrede. Acest raport concluzionează că stresul profesional mărește riscul îmbolnăvirilor. Acesta nu depinde numai de caracteristicile psihologice ale individului, ci și de mediul în care muncește. Un studiu celebru "Whitehall Study" (citat în Burrow, 2000), care pe parcursul a 15 ani a urmărit starea sănătății a peste 10000 de englezi, a confirmat faptul că starea sănătății se află în legătură cu poziția noastră în cadrul societății.

Cei din executiv sunt mai puțin afectați decât cei din managementul de mijloc, iar aceștia suferă mai puțin decât simpli muncitori. Cu cât pătrundem mai jos în ierarhie cu atât crește numărul problemelor de sănătate. Studiul a măsurat efectele caracteristice ale muncii: puterea de decizie

(control), cerințele slujbei și sprijinul social de la locul de muncă și a 179 descoperit că munca inegală duce la rezultate inegale asupra sănătății. Aceasta este independentă de ceilalți factori de risc.

Consecințele medicale ale stresului profesional

Când ne simțim amenințați sau când ne confruntăm cu anumite cerințe externe sau stresori, corpul, automat, dă un răspuns fizic și biochimic. Adrenalina și alți hormoni, colesterolul și acizii grași sunt lansați în sange, inima bate mai repede, transpirăm mai mult, mușchii se tensionează și respirăm accelerat și superficial. Stresul întins pe o perioadă mai lungă afectează sănătatea. Stresul cronic duce la o acumulare în artere a colesterolului și grăsimilor, ceea ce reprezintă un risc crescut pentru boli cardiovasculare. Incapacitatea de a ne manifesta frustrarea și furia, neputința de a schimba situația stresantă sau de a o părăsi este un indicator al apariției problemelor cardiace. Stresul cronic este cel care dăunează cel mai mult sănătății, fiind tipic pentru locurile de muncă în care angajații nu au control asupra diferitelor situații, au cerințe copleșitoare și nu întrevăd nici un semn de ușurare. Efectele asupra stării fizice includ: tensiune mare, transpirație, dificultăți de respirație, tensiune musculară și tulburări gastrointestinale.

Stresul conduce la boli coronariene, dureri de spate, migrene, dureri de abdominale și o varietate de probleme psihice. Este dificil de precizat în ce măsura stresul influențează sănătatea, dar foarte multe îmbolnăviri sunt legate de stres. Îmbolnăvirile din cauza stresului reprezintă o povară pentru oameni și organizații, costurile fiind mai evidente la nivelul indivizilor decât la nivelul organizațiilor.

Stresul profesional acționează și asupra sistemului imunitar. Sheldon Cohen de Universitatea Carnegie Mellon USA (citată în Burrow, 2000) a arătat că angajații care suferă de stres cronic sunt de la trei până la cinci ori mai predispuși la infecții virale respiratorii decât ceilalți. Același studiu a descoperit că cei care se confruntă doar cu un singur eveniment stresant pe parcursul unui an nu sunt vulnerabili.

Principalele probleme de sănătate identificate ca fiind datorate în mare măsură stresului profesional sunt următoarele: astmul, psoriasis, ulcer gastro-duodenal, tulburări digestive și sindromul colonului iritabil, probleme sexuale, depresii, consum de alcool, de droguri sau abuz de medicamente. Pe termen lung expunerea prelungită la stres generează o serie de probleme serioase de sănătate cum ar fi: diabetul zaharat, boli cardiovasculare, incidența crescută pentru cancerul mamar la femei; slăbirea sistemului imunitar.

Putem identifica câteva dintre costurile unei organizații legate de consecințele stresului profesional: asigurările de sănătate, pierderea unor zile de lucru și accidente. Atunci când nivelul stresului este foarte mare și numărul accidentelor este mare. Aceasta se întâmplă din două motive: condițiile de muncă care cauzează stres pot cauza și accidente și cel de-al doilea motiv este acela că atunci când muncim prea mult, când suntem presați de timp sau terorizați de șefi suntem mai vulnerabili la accidente.

Se produc mai multe accidente atunci când angajații lucrează în condiții periculoase, când ei folosesc echipamente sofisticate, când manipulează obiecte grele, când rămân pentru mai mult timp într-o poziție statică sau neconfortabilă, când au sarcini plictisitoare sau care se repetă la nesfârșit și când trebuie să fie permanent vigilenți. Cercetările (Hellriegel, 1992) au relevat faptul că atunci când angajații se tem de pierderea slujbei, ei au mai multe accidente, se îmbolnăvesc mai des. Statistic, aproape 3-4% din accidentele industriale sunt cauzate de incapacitatea de a face față problemelor emoționale provocate de stres. Se estimează că fiecare angajat care suferă de vreo boală cauzată de stres absentează aproximativ 16 zile lucrătoare pe an. Angajatorul va trebui să găsească deci un echilibru între stresul indus salariaților și performanțele organizației. Conform Federației Mondiale de Sănătate Mentală, "fața întunecată a economiei globale" a determinat o criză în sănătatea mentală. Depresiile și bolile cardiovasculare au devenit o problemă de sănătate majoră. Amândouă sunt generate de stresul profesional.

Atunci când ne aflăm în situații stresante și nu putem nici lupta, nici fugi, o reacție comună este să ne reprimăm sentimentele și să continuăm. Astfel, stresul produce efecte comportamentale, biochimice și psihologice. Efectele asupra psihicului duc la probleme de concentrare, încredere și motivație, ori ne fac să ne simțim frustrați, neajutorați sau furioși.

Ca urmare furia, anxietatea, depresia, stima de sine scăzută, intelectul slăbit, problemele de concentrare și de luare a deciziilor, nervozitatea, iritabilitatea, insatisfacția în munca sunt câteva din efectele pe care stresul le răsfrânge asupra stării emoționale a oamenilor. Aceste efecte duc la o deteriorare a sănătății psihice. În cazuri extreme, stresul profesional îi determină pe unii angajați să se sinucidă, mai ales atunci când aceștia sunt terorizați. Efectele asupra comportamentului includ: performanța în scădere, absenteism, creșterea numărului accidentelor, creșterea abuzului de alcool sau medicamente, impulsivitate, crește numărul abandonurilor și de asemenea apar dificultăți în comunicare. Stresul are impact și asupra vieții personale și sociale. Cu cât suntem mai stresați la serviciu, cu atât impactul este mai mare în viața personală și socială. Stresul profesional produce iritabilitate și furie la nivelul relațiilor personale și perturbă implicarea în viața culturală și socială.

Este greu să menții un echilibru între munca și familie pentru că stresul profesional creează un cerc vicios. A fi afectat de stresul profesional nu este o slăbiciune personală pentru că oamenii au toleranțe diferite față de situațiile stresante. Nivelul de stres pe care cineva îl poate tolera înainte de apariția stresului reprezintă pragul stresului. Unii oameni la cea mai mică schimbare sau urgență reacționează imediat. Alții sunt calmi, stăpâni pe sine, pe situație deoarece au încredere în capacitatea lor de adaptare. Ei simt un stres foarte mic, acesta devenind mai mare dacă stresul este major sau prelungit.

Bibliografie:

1. A.Marcu&Gr. Marcu: Ghid pentru managementul programelor de sănătate (I.S.P. București, 2000
2. Blythe, J. Comportamentul consumatorului. Strategii și tactici. Atragerea clientelei. Reacția consumatorului. București, Editura Teora, 1998.
3. Goliszek, Andrew. , "Invingeti stresul!", Editura Teora București, 1998

FLOAREA SĂNĂTĂȚII ÎN OCHI DE COPIL

POPESCU ELISA DIANA, clasa a V-a Școala Gimnazială Alexandru Davila Pitești, Profesor coordonator DANIELA ZAINA

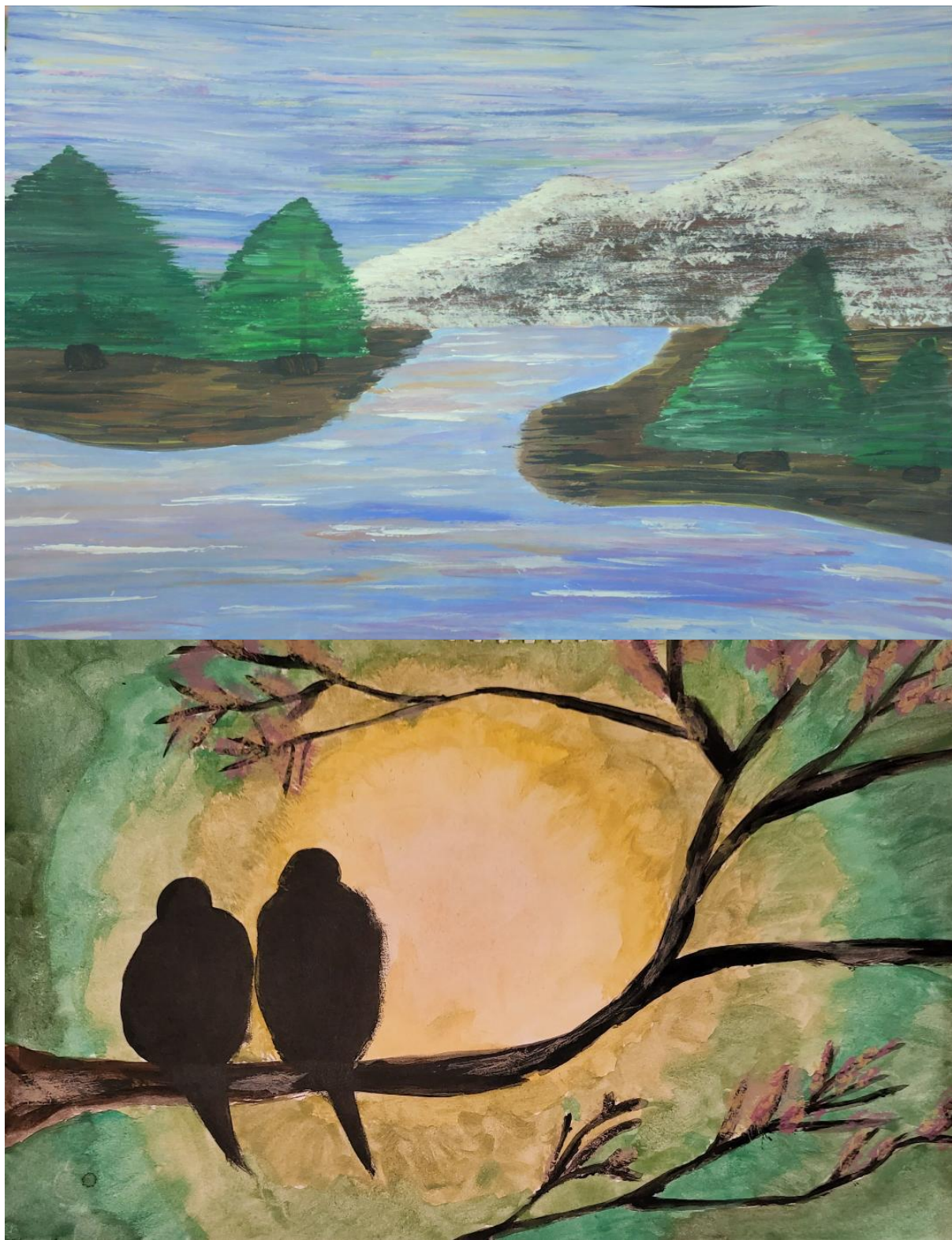
NATURA ȘI FLOAREA SĂNĂTĂȚII

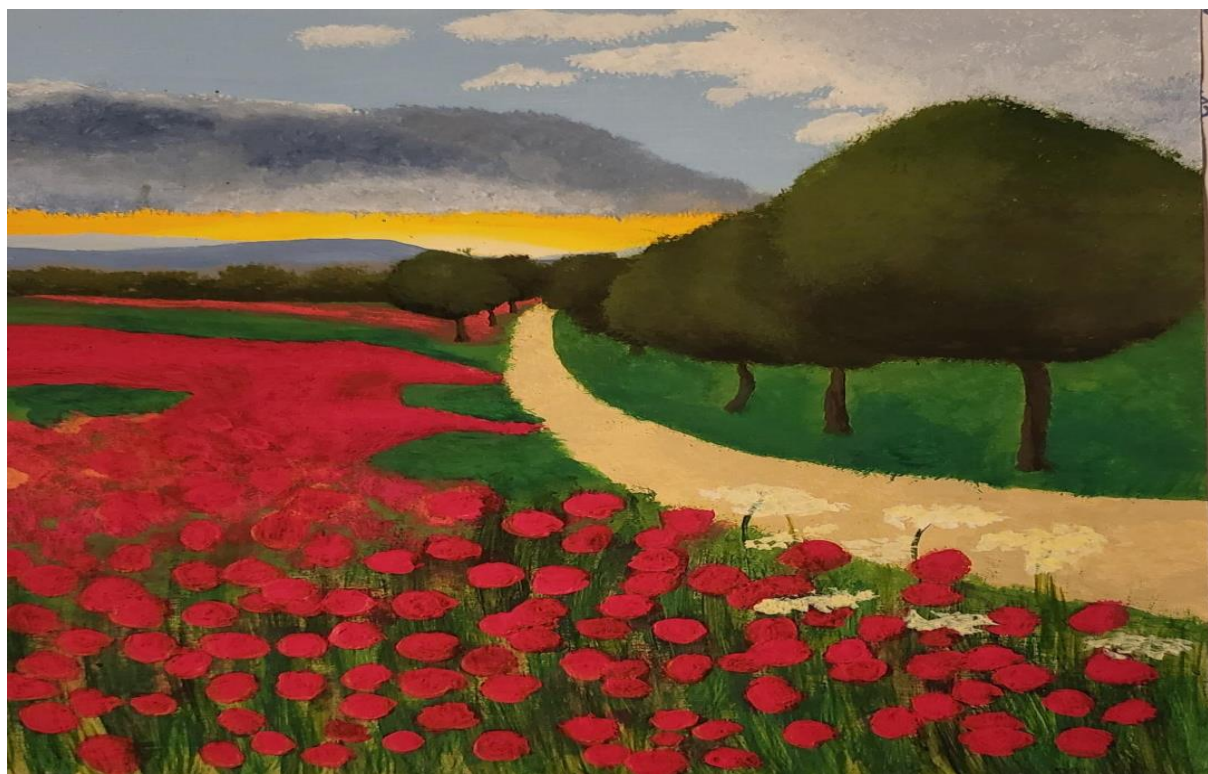
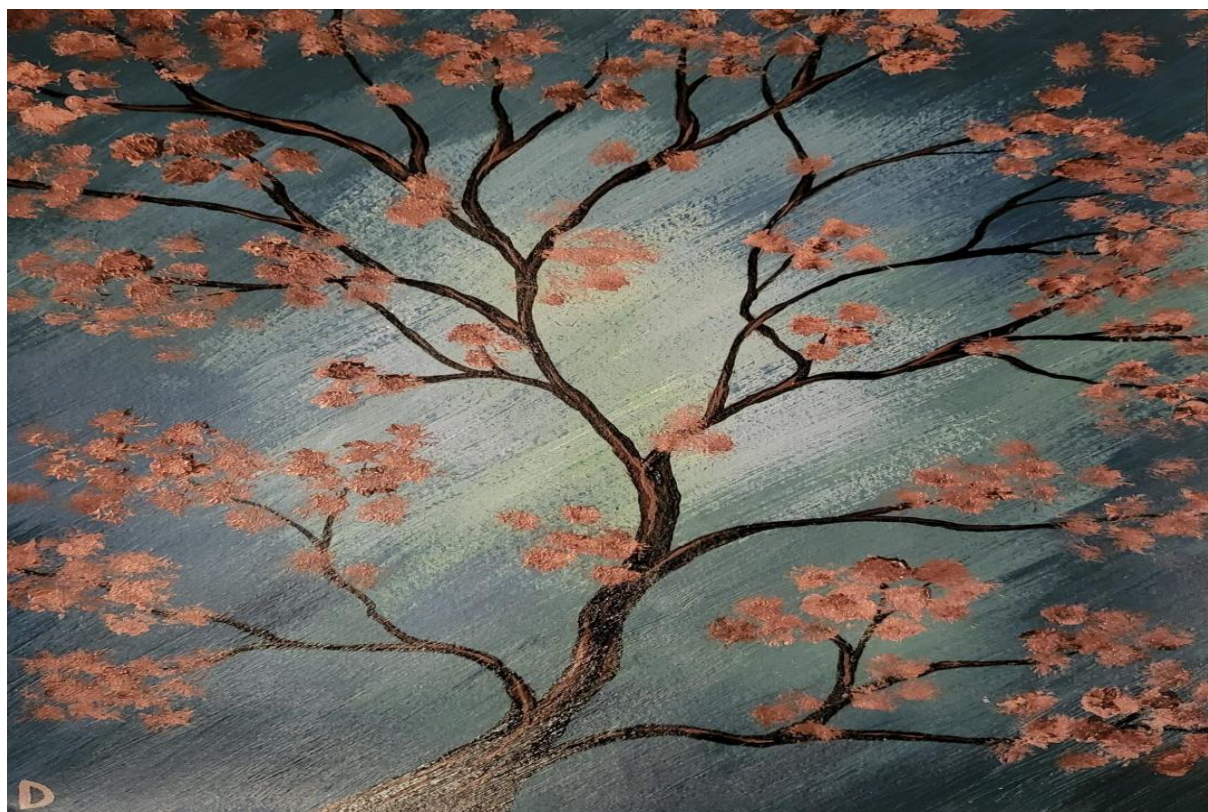
MUȘAT ALEXANDRA MARIA, *clasa a XII-F, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Billouz Rodica*

MEDIU CURAT cu elevi de la *Colegiul Național I.C. Brătianu, . Profesor Coordonator STANESCU IUSTINA*

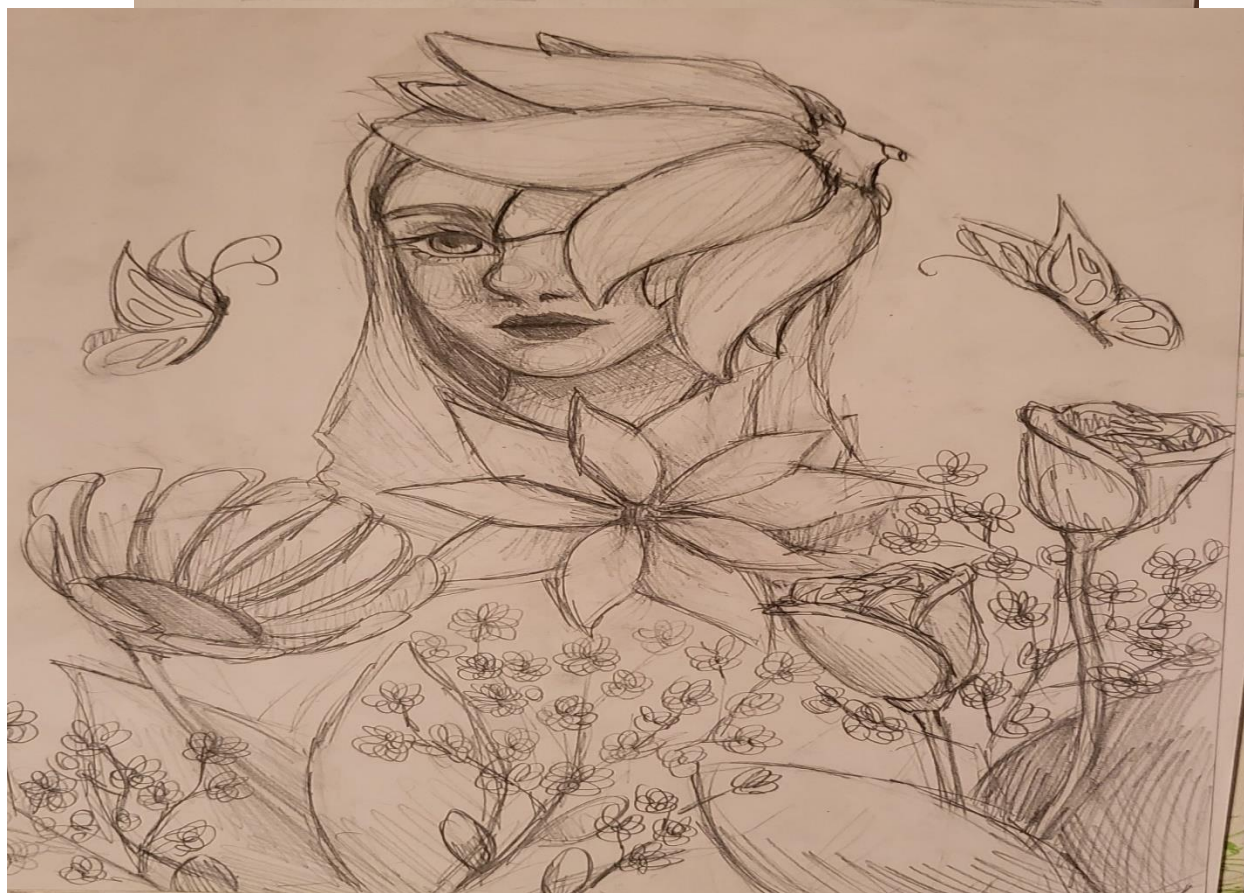

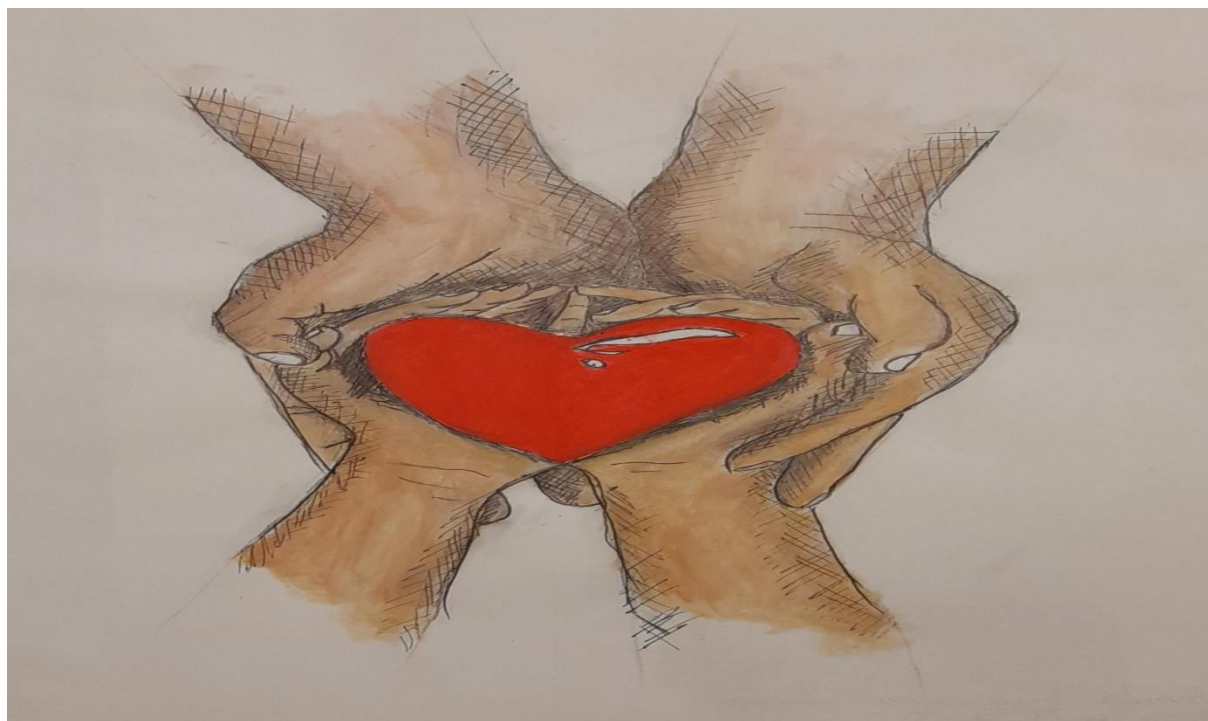

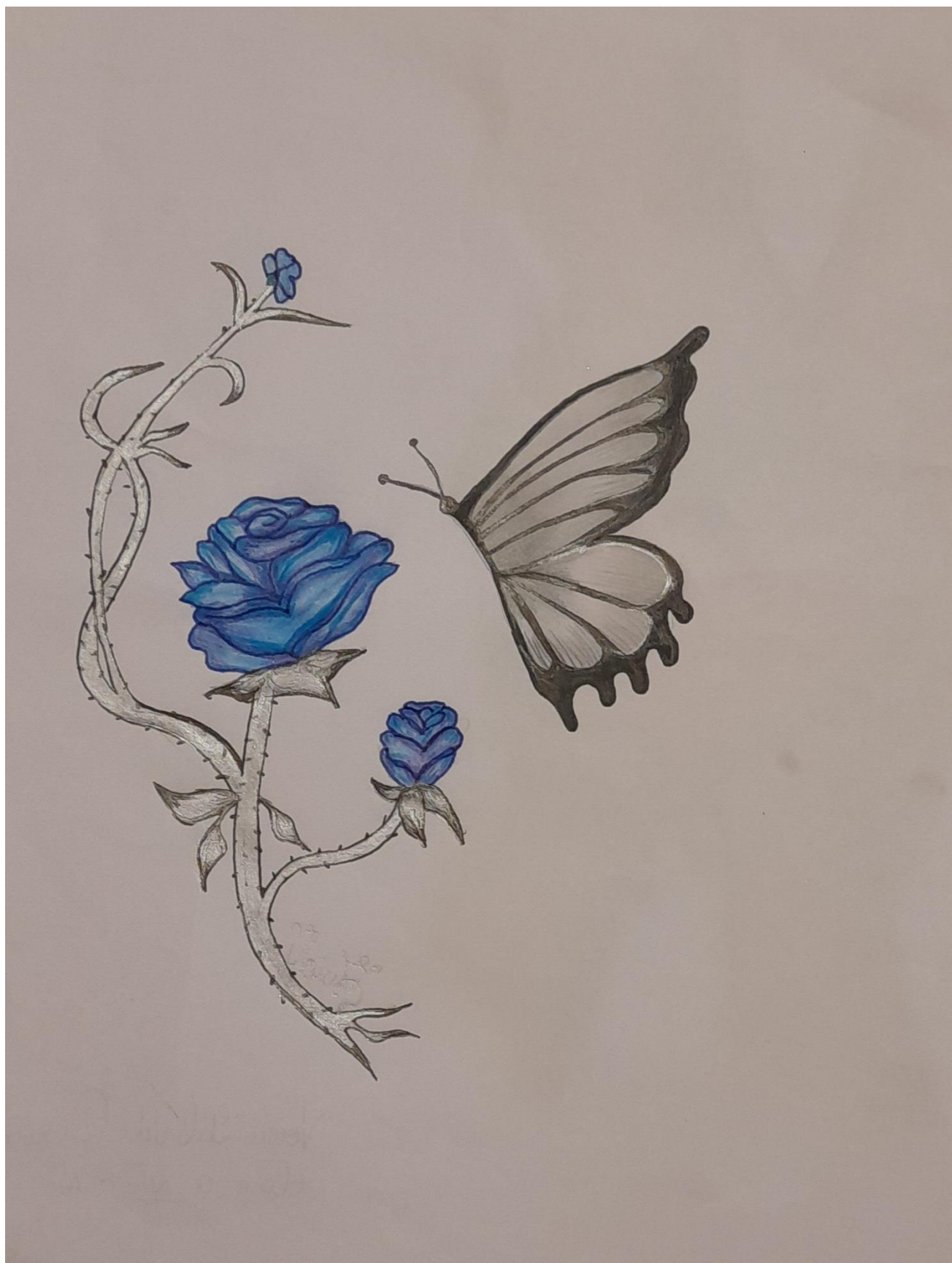
*Mărțișoare tradiționale excepționale ale elevilor de la Liceul Teoretic Costești. Profesor
Coordonator STĂNESCU IUSTINA*

TRADIȚII ȘI OBICEIURI CREȘTINE DE PAȘTI - SIMBOLURI

Prof. Popescu Steluța
Școala Gimnazială „Nanu Muscel” Câmpulung, Argeș

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare. Data de început a Paștelui marchează începutul anului ecleziastic creștin. Există unele culte creștine care nu sărbătoresc Paștele.

Data celebrării Paștelui are la bază două fenomene astronomice: echinocțiul de primăvară și mișcarea de rotație a Lunii în jurul Pământului. Astfel, Paștele se serbează în duminica imediat următoare primei luni pline după echinocțiul de primăvară. Paștele creștin are o durată de 40 de zile, cuprinse între sărbătoarea Învierii Domnului (prima duminică de Paști) și sărbătoarea Înălțării Domnului, care se celebrează la 40 de zile de la Înviere, într-o zi de joi. Primele 3 din cele 40 de zile pascale sunt zile de mare sărbătoare.

Sărbătoarea Paștilor este precedată de o lungă perioadă de post, în care se comemorează evenimentele premergătoare Învierii Domnului. Ultima săptămână din Postul Mare, numită Săptămâna Patimilor, începe în Duminica Floriilor, când se sărbătorește intrarea lui Iisus Hristos în Ierusalim, și se sfârșește în Sâmbăta Mare. Este săptămâna în care sunt commemorate patimile lui Iisus, răstignirea și moartea Sa din Vinerea Mare.

Cel mai răspândit obicei creștin de Paști este vopsirea de ouă roșii, a căror prezență este obligatorie pe masa de Paști, deși în prezent se vopsesc ouă și de alte culori (verzi, albastre, galbene, etc.). În folclorul românesc există mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouă de Paști și de ce ele au devenit simbolul sărbătorii Învierii Domnului. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea au fost înroșite de sângele care picura din rănilor lui Iisus. Cu ocazia sărbătorilor Pascale, gospodinele prepară și alte mâncăruri tradiționale: pască, cozonac, drob.

Crucea - simbolizează crucificarea, opusul Învierii. Totuși, la consiliul de la Nicaea, în anul 325 d.H., Constantin a decretat că întocmai crucea să fie simbolul oficial al creștinismului. Crucea nu este numai simbolul pascal, ea este utilizată foarte mult și de biserica catolică, ca simbol al credinței.

Mielul reprezintă victoria vieții asupra morții. Îl simbolizează pe Mântuitor care S-a jertfit pentru păcatele lumii și a murit pe cruce ca un miel nevinovat. Mielii sunt membrii turmei lui Dumnezeu.

Măgarul - crucea albă de pe greabăn, măgarul o are însemnătate, grație faptului că L-a adus pe Iisus la Ierusalim în Duminica Floriilor.

Fluturele Simbolizează viața lui Iisus: - omida reprezintă întruparea omenească; - coconul este moartea trupească, - fluturele simbolizează Învierea. Păunul – este simbolul vieții veșnice, deoarece în trecut se credea că este nemuritor. Scorpionul – este simbolul lui Iuda.

Pasca - se coace de către gospodinele creștine numai o dată pe an, de Sfintele Paști. Ea are o formă rotundă pentru că se crede că scutecele lui Hristos au fost rotunde. Având la mijloc o cruce, pasca este împodobită pe margini cu aluat împletit. În momentul în care se pune în cuptor, femeile de la țară fac semnul crucii cu lopata pe pereții cuptorului, spunând: "Cruce-n casă,/ Cruce-n piatră,/ Dumnezeu cu noi la masă,/ Maica Precista la fereastră."

Legenda pascăi spune că, în timp ce predica împreună cu Apostolii, Iisus a găzduit la un om foarte primitiv care le-a pus în traistă, la plecare, pâine pentru drum fără știrea lor. Întrebându-l pe Hristos când va fi Paștele, Mântuitorul le-a spus "că atunci când vor găsi pâine în traistă." Căutând apostolii au găsit în traistă ce le pusese acel om. De atunci fac femeile pască. Lumânarea de Înviere - este cea pe care, în noaptea Învierii, fiecare credincios o poartă în mână și pe care o va aprinde din lumina adusă de preot de pe masa Sfântului Altar. Această lumânare este simbolul Învierii, al biruinței vieții asupra morții și a luminii lui Hristos asupra întunericului păcatului. Mulți păstrează restul de lumânare rămasă nearsă după slujbă și o aprind în cursul anului în cazul în care au un mare necaz în casă.

Floriile deschid pentru toți românii ortodocși ciclul sărbătorilor pascale, care se încheie o dată cu Înălțarea lui Iisus (la 40 de zile de la Sărbătoarea Paștelui). Evocând intrarea Mântuitorului în Ierusalim călare pe asin, întâmpinat de o mulțime cu flori și ovații, Floriile reprezintă în același timp o sărbătoare în care elementele creștine și cele precreștine se îmbină în mod fericit, rezultând tradiții și obiceiuri extrem de pitorești.

Praznic împărătesc, sărbătorit cu o săptămână înaintea Sfintelor Paști în toată Biserica Creștină, Floriile nu înseamnă numai ramuri de salcie și măslin. Mulțimile l-au întâmpinat pe Iisus cu ramuri de finic și măslin la intrarea triumfală în Ierusalim dintr-un prinos de bucurie, ca un semn al biruinței împotriva morții înfăptuite prin învierea lui Lazăr. An de an, acest semn al prea-plinului biruinței prevestește Paștele, înnoiește sufletul, netezește cărările dintre oameni, dezvăluie bunătatea și dărnicia din noi.

În ziua de Florii nu se lucrează, iar în toate casele de la sate se coc pâini din făină de grâu împletite și ornate cu cruci, care se dau de pomană la săraci. Se spune că așa cum va fi vremea de Florii, tot așa va fi și de Paști.

Postul Paștelui se încheie cu Săptămâna Mare, a patimilor lui Hristos. În Săptămâna Mare se face curățenie generală în gospodării. Curțile sunt măturate, șurile sunt curățate de gunoarie, gardurile sunt reparate, șanțurile sunt curățate de nămol și adâncite. Casele trebuie să strălucească de curățenie pentru că ele "te blestemă dacă Paștile le prind necurățate". În luna Săptămânii Mari se scoate totul la aerisit, se lipesc și se vâruiesc casele, iar mobilierul este spălat și reparat. Până la Joia Mare, femeile se străduiau să termine torsul de frica Joimăriței care, în imaginarul popular era o femeie cu o înfățișare fioroasă ce pedepsea aspru lenea nevestelor sau a fetelor de măritat. Uneltele de tortură ale Joimăriței erau căldura, oala cu jăratec, vâtraiul sau cârligul pentru foc. Această ființă mitologică folosea mijloace cumplite de tortură: ardea degetele și mâinile fetelor și femeilor leneșe, le pârlea părul și unghiile și incendia fuioarele de cânepă găsite netoarse. De multe ori nici flacăii leneși, cei care nu terminau de reparat gardurile sau nu îngrijeau bine animalele pe timpul iernii, nu erau iertați de aceste pedepse.

Conform tradiției, în noaptea ce premerge Joia Mare sau în dimineața acestei zile se deschid mormintele și sufletele morților se întorc la casele lor. Pentru întâmpinarea lor se aprindeau focuri prin curți, în fața casei sau în cimitire, crezându-se că, astfel, ei aveau posibilitatea să se încălzească. Focurile de Joi-Mari erau ruguri funerare aprinse pentru fiecare mort în parte sau pentru toți morții din familie și reprezentau o replică precreștină la înhumarea creștină din Vinerea Mare.

Înroșitul ouălor reprezintă înfrumusețarea prin vopsire și încondeiere a Ouălelor de Paște, substitute ale divinității primordiale, pentru a fi jertfite și mâncate sacramental la sărbătorile pascale.

Ultima vineri din Postul Mare este numită Vinerea Paștilor, Vinerea Patimilor, Vinerea Neagră, Vinerea Seacă sau Vinerea Mare. Conform tradiției creștine, este ziua în care Iisus a fost răstignit și a murit pe cruce pentru răscumpărarea neamului omenesc de sub jugul pactului strămoșesc. Din această cauză, Vinerea Mare este zi de post negru. În Vinerea Mare este interzis a se face copturi. Există credința

că, dacă cineva se încumetă a coace în această zi, face mare păcat, iar coptura nu este mâncată nici măcar de pești.

Sâmbăta Mare este ultima zi de pregătire a Paștilor, când femeile trebuie să pregătească marea majoritate a mâncărilor, să deretice prin încăperi și să facă ultimele retușuri la hainele noi, pe care urmau să le îmbrace în zilele de Paști. De obicei, în Sâmbăta Mare are loc și sacrificiul mielului, din carnea căruia se pregătesc mâncăruri tradiționale: drobul, în Bucovina cighir, friptura și borșul de miel.

La slujba de Înviere, credincioșii aduc în coșul pascal, pentru binecuvântare, ouă roșii, cozonac și...cocoși albi. Cocoșii sunt crescuți anume pentru împlinirea acestei tradiții. Ei vestesc miezul nopții: datina din străbuni spune că, atunci când cocoșii cântă, Hristos a Înviat! Cel mai norocos este gospodarul al cărui cocoș cântă primul. Este un semn că, în anul respectiv, în casa lui va fi belșug. După slujbă, cocoșii sunt dăruiti oamenilor săraci.

Potrivit Faptelor Apostolilor, Iisus, după Înviere, s-a arătat Apostolilor timp de 40 de zile, după care s-a înălțat la cer, în prezența lor. Spiritualitatea Înălțării se întemeiază pe speranță. Creștinii privesc la casa cerească ce-i așteaptă, trăind încă pe pământ în realitatea lumii noi în care domnește Hristos.

Obiceiuri și tradiții din străbuni în satul Nămăești, județul Argeș

Ca în toate casele românilor, și la Nămăești era obiceiul de a văru casele nu numai la interior, ci și pe afară, în apropierea sărbătorilor religioase. Aceasta se făcea atât pentru aspect, cât și ca mirosul de var proaspăt să dea o atmosferă de sărbătoare, de curățenie binefăcătoare.

Primăvara, înainte de a le mâna pe vârful de munte, oile erau tunse. Când se tunde prima oaie, stăpânul arunca peste ea agheasmă și vin, apoi arunca și peste celelalte oi, pentru a fi ferite de boli și de fiarele pădurii, dar și pentru înmulțirea laptelui. În fața ocolului unde erau oile, se înfîșea un topor cu tăișul în pământ, pentru ca oile să fie ferite pe munte de trăsnet, în timpul ploilor.

Legat de tradițiile religioase, pentru sărbătoarea Sfintei Învieri a Domnului nostru Iisus Hristos, toți sătenii se pregăteau din vreme. Casele erau văruite, curțile și grădinile erau curățate. Pentru fiecare membru al familiei erau pregătite haine noi, care erau purtate pentru prima dată în noaptea de Paști, la biserică, pentru această mare zi a creștinătății. Gospodinele în joia sau în sâmbăta dinaintea Paștilor înroșeau și încondeiau ouă și făceau cozonac, covrigi de ou, specifici zonei noastre și multă mâncare aleasă. Toți sătenii posteau după putere, se spovedeau și se împărtășeau. Bunica mea povestea că mama ei, la începutul postului, urca în podul casei toate oalele, străchinile și lingurile „de dulce” și le cobora pe cele de post, acesta respectându-se cu sfințenie de către toți membrii familiei, fără a se ține cont de vârstă.

În Vinerea Patimilor nu prea se făcea mare lucru, în semn de respect și adâncă pioșenie pentru momentul răstignirii Domnului nostru Iisus Hristos. Tot în această zi, copiii adunau lemne din vreme, pentru focul ce se făcea în acea seară, a Prohodului Domnului. Focul acesta închipuia focul la care s-a încălzit Apostolul Petru în curtea arhiereului Ana, în timpul când Iisus era judecat. Pe lângă foc rămâneau copiii, căci sătenii mergeau la biserică unde ascultau sau cântau Prohodul Domnului împreună cu preotul.

În noaptea de sâmbătă spre duminică, toți sătenii, cu mic, cu mare, la miezul nopții mergeau iarăși la biserică, la slujba de Înviere. Preotul ieșea afară și împărțea lumină tuturor credincioșilor, lumina speranței și a binelui. După ce cântau cu toții troparul

„Hristos a înviat din morți

Cu moartea pe moarte călcând

Și celor din morminte viață dăruindu-le!”

și clopotele răsunau în tot satul, slujba continua în biserică până spre dimineață. Plecau spre casă cu lumânările aprinse și lângă locul unde ardea candela făceau semnul crucii pe perete cu lumânarea. Dimineața se pune masa cu toate bunătățile pregătite, dar mai întâi se ciocneau ouă încondeiate, spunându-se: „Hristos a înviat! – Adevărat a înviat!”. Cojile de ouă roșii se strângeau cu grijă și se dădeau pe apa râului. De altfel, timp de patruzeci de zile, până la sărbătoarea Înălțării Domnului, acesta va fi salutul tuturor sătenilor.

De ziua „Izvorului tămăduirii”, în următoarea zi de vineri, imediat după Paști, se face slujbă mare la mănăstirea Nămăești, la care vin nu numai locuitorii satului, ci și locuitorii din împrejurimi sau mai de departe. După slujbă, cu toții iau apa sfințită cu credința că le va fi pentru sănătate și belșug.

O altă tradiție păstrată și astăzi este cea legată de sărbătoarea Sfântului Gheorghe, din 23 aprilie. La toate porțile se pune câte o crenguță de fag înfrunzit proaspăt, numită arminden, și o glie cu iarbă, care simbolizează faptul ca primăvara a sosit și natura reînvie. Dacă ziua de 23 aprilie se întâmplă să cadă de Sf. Paști, slujba pentru pomenirea Sfântului Gheorghe, purtătorul de biruință, se face a doua zi.

Bibliografie:

Firu, Mirela Alina – « Monografia satului Nămăești din comuna Valea Mare Pravăț », Editura Larisa, Câmpulung, 2014

VIS DE PRIMĂVARĂ

eleva MĂLUREANU TEODORA , clasa a V a

Prof . coordonator, diriginte POPESCU STELUȚA

ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL, CÂMPULUNG

Am visat, cum dintr-o doară,
Un mărtișor din cer coboară
Și m-a rugat să fac popas,
Să stau cu el la un taifas .

Am început să- i povestesc
Cum primăvara mi-o doresc,
Cât mi-e de dor de ghiociei
Și de drăguții mielușei.
Că soarele pe plac mi-ar face
Dacă ar ieși din carapace,
Când firul ierbii ar ieși
La drumeții eu aş porni...

*„ - Sunt solul primăverii, eu!
Și-am coborât p - un curcubeu,
Să-ți spun că dulcea primăvară
Azi noapte a intrat în țară.
Fir roșu i-am întins pe drum,
Cu alb l-am împletit acum,*

*Să-i fie mersul mai vioi,
Popas să facă în zăvoi!
Și am venit să-ți dau de veste ,
Să faci din asta o poveste... ”*

... În zori, când m-am trezit buimacă,
Am văzut iarna cum pleacă...

**Vis de primăvară în ochii elevei DOGARU CLEOPATRA, clasa a V a
Prof . coordonator, diriginte POPESCU STELUȚA
ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL, CÂMPULUNG**

DAR DIN MĂRȚIȘOR

eleva MILITARU ȘTEFĂNESCU ALEXIA
Clasa a V a , ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL, CÂMPULUNG
Prof . coordonator, diriginte POPESCU STELUȚA

Mățișori de primăvară,
Scoate-ți soarele afară
Să ne încălzească fața,
Să dea " Bună dimineța! "

Promit să ii dau în dar
Mărțișor prins într-un ram
Și un tril de pițigoi
Să ne bucure pe noi.

Firul alb să îl presare
Pe Ghiocel, când apare,
Firul roșu să - l oprească
Soarelui, să ne iubească !

Despre π ...

eleva OPREA SARA , Clasa a VII a ,
ȘCOALA GIMNAZIALA NANU MUSCEL, CÂMPULUNG
Prof . coordonator, POPESCU STELUȚA

De la Babilon încoace
Ține lumea ca pe ace,
Știința îl mai tot măsoară
N-a terminat, bunăoară ...

Chiar Biblia ne amintește,
De Solomon povestește,
pentru ale sale ritualuri
Au folosit π -ul cu haruri.

Mai târziu s-au apucat
 π -ul de l-au numărat :
William Shanks șapte ani
L-a numărat ca pe bani
Și Lou chao l-a tot rostit
În Guinness a ajuns vestit .

Misterul nu s-a deslușit
Nici când Einstein a venit!
Dar noi cu toții știm,
Că-n Day π îl pomenim.

Legenda Mărțișorului

Predoiu Costinel Daniel, clasa a IX-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator, Billouz Rodica, Specialitatea- Limba franceză

Ce este mărțișorul?

Mărțișorul este un mic obiect de podoabă legat de un șnur împletit dintr-un fir alb și unul roșu, care apare în tradiția românilor și a unor populații învecinate. Împreună cu mărțișorul se oferă adesea și flori timpurii de primăvară, cea mai reprezentativă fiind ghiocelul.

Mituri ale mărțișorului

VOINICUL CARE A ELIBERAT SOARELE

Un mit povestește cum Soarele a coborât pe Pământ în chip de fată preafrumoasă. Dar un zmeu a furat-o și a închis-o în palatul lui. Atunci păsările au încetat să cânte, copiii au uitat de joacă și veselie, și lumea întreagă a căzut în mâhnire. Văzând ce se întâmplă fără Soare, un tânăr curajos a pornit spre palatul zmeului să elibereze preafrumoasa fată. A căutat palatul un an încheiat, iar când l-a găsit, a chemat zmeul la luptă dreaptă. Tânărul a învins creatura și a eliberat fata. Aceasta s-a ridicat înapoi pe Cer și iarăși a luminat întregul pământ. A venit primăvara, oamenii și-au recăpătat veselia, dar tânărul luptător zăcea în palatul zmeului după luptele grele pe care le avuse. Sângele cald i s-a scurs pe zăpadă, până când l-a lăsat pe tânăr fără suflare. În locurile în care zăpada s-a topit, au răsărit ghioceli — vestitori ai primăverii. Se zice că de atunci lumea cinstește memoria tânărului curajos legând cu o ață două flori: una albă, alta roșie. Culoarea roșie curajul tânărului, iar cea albă simbolizează ghiocelul, prima floare a primăverii.

LUPTA PRIMĂVERII CU IARNA

Conform unui mit care circulă în Republica Moldova, în prima zi a lunii martie, frumoasa Primăvară a ieșit la marginea pădurii și a observat cum, într-o poiană, într-o tufă de porumbări, de sub zăpadă răsare un ghiocel. Ea a hotărât să-l ajute și a început a da la o parte zăpada și a rupe ramurile spinoase. Iarna, văzând aceasta, s-a infuriat și a chemat vântul și gerul să distrugă floarea. Ghiocelul a înghețat imediat. Primăvara a acoperit apoi ghiocelul cu mâinile ei, dar s-a rănit la un deget din cauza mărcinilor. Din deget s-a prelins o picătură de sânge fierbinte care, căzând peste floare, a făcut-o să reînvie. În acest fel, Primăvara a învins Iarna, iar culorile mărțișorului simbolizează sângele ei roșu pe zăpada albă.

FRATELE ȘI SORA HANULUI

„Legenda Mărțișorului este foarte veche, datând pentru Bulgari din perioada primului han. Pe când sora sa și fratele său se aflau în prizonierat, hanul le-a trimis un șoim care avea legat un fir de ață albă pentru a-i înștiința că îi va ajuta să evadeze. Cei doi au reușit să fugă, însă în apropiere de malul Dunării, el a fost ucis de urmăritori și ea atunci a dat drumul șoimului care avea legat de picior firul de ață albă înroșit de sângele fratelui său, pentru a-i da de veste hanului despre moartea fratelui. La aflarea veștii, de durere, hanul a poruncit ostașilor să poarte un fir de lână albă și unul de lână roșie pentru a-i feri de necazuri, eveniment care ar fi avut loc la 1 Martie 681.

Istoric

Originile măștișorului nu sunt cunoscute exact, dar prezența sa atât la români cât și la bulgari (sub numele de Martenița) este considerată ca fiind datorată substratului comun daco-tracic, anterior romanizării la primii și slavizării la ultimii, deși legende populare îi dau alte origini. În mitologia modernă a bulgarilor măștișorul ar fi legat de întemeierea primului lor hanat la Dunăre, în anul 681, dar numele latin indică altceva. Se mai consideră, de asemenea, că sărbătoarea măștișorului a apărut pe vremea Imperiului Roman, când Anul Nou era sărbătorit în prima zi a primăverii, în luna lui Marte. Acesta nu era numai zeul războiului, ci și al fertilității și vegetației. Această dualitate este remarcată în culorile măștișorului, albul însemnând pace, iar roșu — război. Anul Nou a fost sărbătorit pe 1 martie până la începutul secolului al XVIII-lea.

Cercetări arheologice efectuate în România, la Schela Cladovei, au scos la iveală amulete asemănătoare cu măștișorul datând de acum cca. 8.000 de ani. Amuletele formate din pietricele vopsite în alb și roșu erau purtate la gât. Documentar, măștișorul a fost atestat pentru prima oară într-o lucrare de-a lui Iordache Goleșcu. Folcloristul Simion Florea Marian presupune că în Moldova și Bucovina măștișorul era compus dintr-o monedă de aur sau de argint, prinsă cu ață albă-roșie, și era purtat de copii în jurul gâtului. Fetele adolescente purtau și ele măștișor la gât în primele 12 zile ale lui martie, pentru ca mai apoi să îl prindă în păr și să-l păstreze până la sosirea primilor cocori și înflorirea arborilor. La acel moment, fetele își scoteau măștișorul și-l atârnavă de creanga unui copac, iar moneda o dădeau pe caș. Aceste „ritualuri” asigurau un an productiv.

În prezent

În prezent, măștișorul este purtat întreaga lună martie, după care este prins de ramurile unui pom fructifer. Se crede că aceasta va aduce belșug în casele oamenilor. Se zice că dacă cineva își pune o dorință în timp ce atârnavă măștișorul de pom, aceasta se va împlini numaidecât. La începutul lui aprilie, într-o mare parte a satelor României și Moldovei, pomii sunt împodobiți de măștișoare.

În Republica Moldova, în fiecare an are loc festivalul muzical „Măștișor”, care începe pe data de 1 martie și durează până la 10 martie. În acest an, festivalul se află la ediția a 55-a.

În unele județe ale României, măștișorul este purtat doar primele două săptămâni. În localitățile transilvănene măștișoarele sunt atârnavate de uși, ferestre, de coarnele animalelor domestice, întrucât se consideră că astfel se pot speria duhurile rele. În județul Bihor se crede că dacă oamenii se spală cu apa de ploaie căzută pe 1 martie, vor deveni mai frumoși și mai sănătoși. În Banat fetele se spală cu zăpadă pentru a fi mereu iubite. Tot aici, dar și în Bucovina, fetele sunt cele care oferă măștișoare băieților (în mod tradițional măștișoarele sunt făcute de ele însele). În Dobrogea măștișoarele sunt purtate până la sosirea cocorilor, apoi aruncate în aer pentru ca fericirea să fie mare și înaripată. În zona Moldovei, Maramureș, Bucovina, Banat și Bistrița-Năsăud pe 1 martie se oferă măștișoare băieților de către fete (în mod tradițional măștișoarele sunt făcute de ele însele), aceștia oferind la rândul lor fetelor măștișoare sau mici cadouri de 8 martie (o mică diferență față de restul țării).

Sărbătoarea măștișorului se poate întâlni în zona Balcanilor la Aromâni și Megleno-Români, precum și la Bulgari care o numesc *Martenița* (*Мартевица*).

MĂRȚIȘORUL- SIMBOLUL BUCURIEI DE A TRĂI

Bragă Teodora Cătălina, clasa a IX-a C, Colegiul
Național Dinicu Golescu

Profesor coordonator, Billouz Rodica Elena-
specialitatea Limba franceză

Mărțișorul este o sărbătoare care simbolizează sosirea primăverii. Ziua Mărțișorului este o tradiție românească sărbătorită la 1 martie și reprezintă o perioadă de bucurie și renaștere a naturii. În limba română, cuvântul „Mărțișor” este derivat din cuvântul „Marț”, denumirea folclorică a lunii martie. Traducerea literală a lui Mărțișor ar fi „Mica Martie”.

Dar Mărțișorul nu este o tradiție în întregime românească. Deși mulți oameni sărbătoresc această tradiție frumoasă în Moldova și România, sărbători similare pot fi găsite în Bulgaria, Albania sau Italia.

Piesa centrală a acestei sărbători este un șir roșu și alb care poartă același nume ca sărbătoarea în sine. Culoarea roșie simbolizează vitalitatea și viața și este asociată cu pasiunea femeilor, în timp ce firele albe sunt asociate cu victoria, zăpada și înțelepciunea bărbaților. Se crede că această bucată de bumbac aduce protecție împotriva spiritelor rele și evocă revitalizarea naturii. Din acest motiv, oamenii obișnuiau să atârne mărțișorul pe porțile din față sau să-l poarte împreună cu pietricele de râu pictate la gât.

Inițial, Mărțișorul a fost numit „Frânghia Anului”, și era făcut din fire de lână alb-negru, reprezentând unirea contrariilor: vara și iarna, lumina și întunericul, frigul și căldura, viața și moartea. La înmânarea mărțișorului de 1 martie, ritual arhaic la aromâni, copiii vin din locurile însoțite de pe munte până în pragul casei cu brazdele de iarbă și cu primele flori de corn. Fiecare membru al familiei trece de trei ori pragul peste brazdă, mama iese cu colaci, iar florile se trec din gură în gură, pentru ca oamenii să devină tari precum lemnul de corn. Floarea de corn se poartă legată împreună cu cele două fire, alb și roșu, până la sfârșitul sărbătorilor.

În ultima zi a lunii martie, înainte de răsăritul soarelui, are loc ritualul scoaterii mărțișorului și predării lui către natură. În localitățile de câmpie mărțișorul se pune pe un pom înflorit sau în crengile vișinilor, cireșilor, prunilor etc. În satele de la munte și deal,

mărțișorul se pune pe cornul sau măceșul înflorit. Cu monedele de la mărțișoare, fetele cumpără caș, pentru ca toata vara să le fie fața bucuroasă și albă. Exista credința că mărțișorul este ridicat de rândunele și purtat spre soare, binecuvântând astfel norocul celui care l-a pus în pom.

Culorile alb și roșu au rămas până în zilele noastre ca simbol al sexelor, ele fiind regăsite și la bradul de nuntă sau înmormântare. Răspândit în toate provinciile țării, mărțișorul este pomenit pentru prima dată de Iordache Golescu. Folcloristul Simion Florea Marian relatează că în Moldova și Bucovina mărțișorul consta dintr-o monedă de aur sau de argint legată cu un șnur alb și roșu la gâtul copiilor. Era credința că portul mărțișorului face ca aceștia să aibă noroc. Fetele îl purtau timp de douăsprezece zile la gât, după care-l prindeau în păr și-l țineau astfel până la sosirea berzelor sau până ce înflorea primul pom. După aceea, cu șnurul legau creanga pomului, iar cu banul respectiv își cumpărau caș, pentru ca tot anul să le fie fața frumoasă și albă.

Tradiția bănuțului este legată, de asemenea, de legenda Babei Dochia, păstorița cu cele șapte cojoace, transformată într-o stâncă. Se spune că Dochia a găsit într-o zi o monedă, a găurit-o, a legat-o de un șnur din fire de lână - albe și negre - împletite, purtând-o la gât în semn de noroc.

Despre mărțișor există, însă, multe alte povești și legende. Dintre toate legendele, poate cea mai interesantă și mai frumoasă este povestea băiatului cel voinic care s-a luptat cu zmeul, legendă care s-a născut din basmele românești și își are originea tot în timpul strămoșilor nostri - dacii și romanii:

„Odată, Soarele coborî într-un sat, luând chipul unui băiat. Un zmeu l-a pândit și l-a răpit dintre oameni, închizându-l într-o temniță... Lumea se întristase. Păsările nu mai cântau, izvoarele nu mai curgeau, iar copiii nu mai râdeau. Nimeni nu îndrăzne să-l înfrunte pe zmeu. Dar, într-o zi, un tânăr voinic s-a hotărât să plece să salveze Soarele. Mulți dintre pământeni l-au condus și i-au dat din puterile lor ca să-l ajute. Drumul lui a durat trei anotimpuri: vara, toamna și iarna. A găsit castelul zmeului și a început lupta. Și s-au bătut zile întregi, până când zmeul a fost învins. Slăbit de puteri și rănit, băiatul cel viteaz a eliberat Soarele. Acesta s-a ridicat pe cer, înveselind și bucurând lumea. A reînviat natura, oamenii erau fericiți, dar tânărul n-a apucat să vadă primăvara. Sângele cald i s-a scurs din răni pe zăpadă. Și, în locul în care zăpada se topea, apăreau flori albe: ghiocci, vestitorii primăverii...

De atunci, tinerii împletesc doi ciucurași: unul alb și unul roșu. Ei îi oferă fetelor pe care le iubesc sau celor apropiați. Roșul înseamnă dragoste pentru tot ceea ce este frumos, amintind de culoarea sângelui voinicului. Iar albul simbolizează puritatea și gingășia ghiocelului, prima floare a primăverii”.

Martisor facut de mana

Ca să respectăm tradiția și toate legendele, mărtisorul trebuie legat la răsăritul soarelui, în prima zi a lunii martie. Se poartă de la 1 Martie până când se arată primele semne ale primăverii, adică până când se aude cucul cântând, până când înfloresc cireșii sau trandafirii, până la venirea berzelor și a rândunelelor. Și atunci mărtisorul nu se aruncă, ci se leagă de un trandafir sau de un pom înflorit ca să ne aducă noroc.

Dincolo de obiceiuri, însă, mărtisorul rămâne un simbol al bucuriei de a trăi, al dragostei de viață, un semn prin care noi, oamenii, salutăm venirea primăverii.

Mărtisorul este și va fi întotdeauna simbolul soarelui și al purității sufletești

Curiozități interesante despre Albert Einstein

Popescu Teodor, clasa a VI-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela

Ideile științifice ale lui Albert Einstein au făcut din numele său un sinonim pentru geniu, dar a fost faimos și pentru opiniile pacifiste și pentru susținerea mișcării drepturilor civile. În general este considerat cel mai influent fizician al secolului XX.

Iată mai jos informații interesante despre copilăria, creierul, teoriile și lucrările sale și multe altele.

Iubea geometria și algebra – nimeni nu l-a învățat, le-a descoperit și aprofundat de unul singur. De asemenea, a încercat întotdeauna să își demonstreze diferite teorii ale matematicii.

Totodată a iubit muzica clasică și cânta la pian și vioara, susținând că, dacă nu era un om de știință, ar fi fost un muzician.

președintele Israelului sionist în 1952, dar a refuzat oferta.

Când avea aproape cinci ani, tatăl său i-a dat o busolă simplă, care a devenit jucăria lui preferată!

Einstein s-a născut în Ulm, Germania, în 1879. Fiind evreu, s-a mutat în Statele Unite pentru a scăpa de Hitler și de război.

În New York, îngropați într-o cutie, se afla ochii lui Albert Einstein.

După ce a murit, aceștia au fost dăruți lui Henry Adams (oftalmolog), pentru examinare.

Nu a reușit din prima să ia examenul de admitere la facultate.

Vioara lui Einstein a fost numită Lina.

A. Einstein ar fi trebuit să vorbească lent. El însuși i-a spus biografului său, că a început să vorbească după vârsta de 3 ani.

Se pare că tânărului Einstein nu i-a plăcut modul în care învață la școală, cu toată disciplina impusă.

De asemenea, nu prea s-a supus sistemului de autoritate, așa că, până la urmă a fost expulzat dintr-o școală.

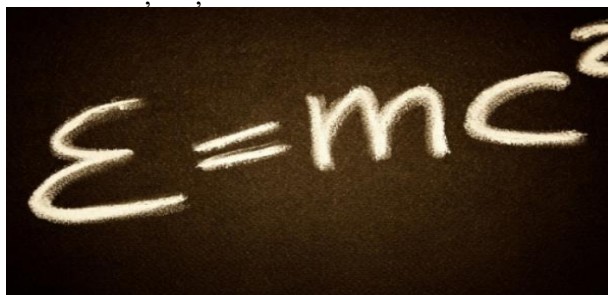
Un profesor chiar i-a spus că nu va ieși nimic din el.

Einstein ura să poarte șosete.

A. Einstein a urât războiul și a lucrat pentru pace pe toata durata vieții sale. Era pacifist și chiar a susținut mișcarea drepturilor civile din America.

În ciuda faptului ca Einstein își dorea să fie marinar, nu a învățat niciodată să înoate. De asemenea, el nu a putut conduce un automobil.

Einstein a murit la Princeton, New Jersey la 18 aprilie 1955. Avea 76 de ani. După moartea sa, creierul lui a fost studiat de o echipa de oameni de știință canadieni.

A photograph of the equation $E=mc^2$ written in white chalk on a dark, textured surface, likely a chalkboard. The handwriting is slightly slanted and casual.

Albert Einstein a produs probabil una dintre cele mai faimoase ecuații:

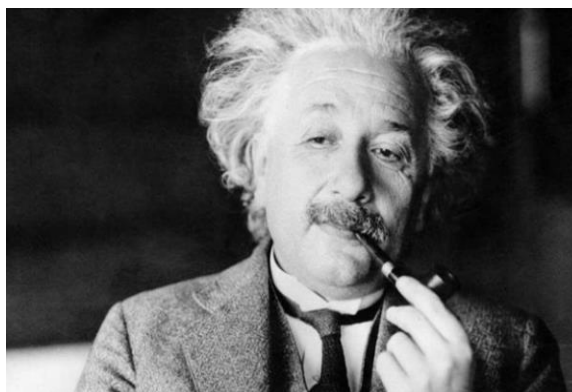
$E = mc^2$ (energia este egală cu masa înmulțită cu viteza luminii la pătrat).

Prima lucrare științifică pe care a scris-o, a fost la vârsta de 16 ani. Lucrarea era intitulată "Investigarea stării eterului în câmpurile magnetice".

Chiar după al doilea Război Mondial, Einstein a continuat să facă descoperiri suplimentare despre căldura, gravitate și relativitate. A publicat peste **300 de rapoarte științifice**.

Einstein a fost căsătorit de doua ori și a avut trei copii.

Prima sa soție a fost Mileva Maric, una dintre colegile lui. După ce au divorțat, s-a căsătorit cu vara sa, Elsa Löwenthal.

Einstein era oarecum "obsedat" de fumat pipa. A și spus: "Cred că fumatul de pipă contribuie la o judecată oarecum calmă și obiectivă în toate acțiunile umane".

Citește mai multe vorbe celebre de Albert Einstein.

Albert Einstein a lucrat la multe **alte teorii și proiecte importante**, cum ar fi: deformarea luminii datorita gravitației, teoria cuantică a mișcării atomice în solid, mișcarea browniană, o explicație pentru acțiunea capilară și multe altele.

Chiar dacă a fost într-un fel ciudat, un pic cam timid și un pic greu de înțeles, în 1915 a zguduit lumea cu **Teoria Relativității**.

În 1919, teoria a fost probată printr-un experiment, devenind celebru practic peste noapte.

Comparativ cu un creier mediu, lobul paralel al lui Einstein (partea care se ocupa cu gestionarea informațiilor senzoriale) a fost cu 15% mai mare decât normal.

Predicția lui Einstein despre expansiunea universului a fost, de fapt, în conformitate cu teoria sa generală de relativitate.

Sindromul Einstein este condiția discursului întârziat la cei care sunt înzestrați intelectual. A fost descoperit de Dr. Thomas Sowell.

De la vârsta de șapte ani a început să iubească matematica și știință.

În 1921, Einstein a primit Premiul Noble pentru Fizica. Dar acesta nu a fost pentru Teoria Relativității, deoarece aceasta nu a fost complet înțeleasă de mulți.

A primit premiul pentru explicația sa extraordinara asupra efectului fotoelectric. Prima lui soție, Maric, a primit banii câștigați de pe urma premiului.

ISTORIA SISTEMULUI PERIODIC AL ELEMENTELOR

Bunel Luis, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela

Încă din antichitate, aproximativ prin anii **400 î.e.n.**, în Grecia antică s-au folosit cuvintele 'element' și 'atom' pentru a desemna diferențele dintre diferitele părți ale materiei și pentru a desemna părțile cele mai mici care alcătuiesc materia.

În secolul al XVIII-lea marele chimist francez **Antoine Lavoiser**, în lucrarea sa 'Traité Élémentaire de Chimie' (Tratat de chimie elementară), apărută în **1789**, a împărțit cele 33 de elemente cunoscute la vremea sa în patru grupe în funcție de proprietățile lor chimice: gaze, nemetale, metale, și pământuri

În secolul al XIX-lea, în anul **1869** cercetătorul german **Johann Döbereiner** a notat faptul că elementele asemănătoare au mase atomice apropiate. El a elaborat așa-zisa *Lege a Triadelor* care constă în împărțirea elementelor în grupe de câte trei elemente similare în care proprietățile elementului din mijloc puteau fi deduse din proprietățile elementului celui mai greu și ale elementului celui mai ușor. Iată câteva exemple de triade din acest tabel: litiu, sodiu și potasiu, sulf, seleniu și telurium sau clor, brom și iod.

Cercetătorul francez **De Chancourtois** a realizat un tabel cilindric al elementelor pentru a arăta reapariția periodică a proprietăților elementelor chimice.

În **1865**, un alt cercetător care a încercat clasificarea elementelor a fost englezul **John Newlands**, profesor la Școala de Medicină din Londra. El a așezat elementele într-o tabelă alcătuită din 7 coloane în ordinea crescătoare a masei atomice. El a evidențiat faptul că elementele cu proprietăți asemănătoare apar la intervale de 8 elemente și a elaborat așa-zisa *Lege a octavelor*.

Alte contribuții la clasificarea elementelor chimice, au mai adus cercetătorul englez **William Olding**, în **1864** și cercetătorul german **Julius Lothar Meyer** în **1868**.

W. Olding a realizat un tabel foarte asemănător cu cel realizat mai târziu de Mendeleev. Grupele sunt aranjate pe orizontală iar elementele sunt așezate în ordinea masei atomice. În tabel s-au lăsat spații libere pentru elementele nedescoperite.

Chimistul german Julius Lothar Meyer a realizat un tabel al elementelor chimice în 1864, apoi o a doua versiune în 1868, elementele fiind așezate în ordinea masei atomice. Meyer și-a publicat lucrarea mult mai târziu decât Mendeleev, astfel încât nu a putut avea prioritate în acest domeniu. Se pare că cei doi chimiști, Meyer și Mendeleev au descoperit sistemul periodic al elementelor în același timp.

Cel care este unanim acceptat ca fiind descoperitorul sistemului periodic modern al elementelor a fost chimistul rus **Dimitri Ivanovici Mendeleev**.

Versiunea finală a sistemului periodic din **1871** a lăsat spații libere sugerând că alte elemente chimice vor fi descoperite mai târziu. Elementul 101 a fost numit după Dimitri Ivanovici Mendeleev (1834-

1907), care a descoperit 'Sistemul periodic al elementelor' aranjat sub forma de tabela si continuum perfecționat între 1868 si 1871. Prin gruparea celor 62 de elemente, cunoscute pe vremea sa, în ordinea crescândă a greutății lor atomice, Mendeleev a demonstrat o revenire periodica a proprietăților și a prezis proprietățile elementelor care ar fi trebuit să existe, dar care nu fuseseră descoperite. Deși inițial sistemul sau nu s-a bucurat de acceptarea generală, descoperirea elementelor care lipseau si care aveau proprietățile prezise de el a fost hotărâtoare pentru confirmarea valabilității teoriei sale si care în forma actuala constituie un concept fundamental al chimiei moderne. Sistemul periodic număra 118 elemente chimice, din care 90 se găsesc în stare naturala (2 lichide, 11 gaze si 77 solide) iar altele 28 artificiale. Pana în 1984 s-au produs din acestea 6 845 000 de compuși, din care 65000 cu utilizări curente.

Dimitri Ivanovici Mendeleev s-a născut în Tobolsk, Siberia la 8 februarie 1834. După orbirea și apoi moartea tatălui sau în 1847, mama sa a pus în funcțiune o fabrica de sticlă. După ce fabrica a fost distrusa de flăcările unui incendiu, familia s-a mutat mai întâi la Moscova iar apoi la St.

Petersburg unde D.I. Mendeleev a urmat cursurile 'Institutului Pedagogic'. A devenit profesor în 1855 si a fost trimis la sud de Odessa pentru a-si continua studiul în chimie. Primul sau post universitar l-a obținut în 1857 și a fost trimis la Universitatea din Heidelberg (1859-1861) pentru a-și continua studiile. Întors înapoi la St.Petersburg, a început să scrie și să editeze lucrări științifice. A devenit profesor de chimie la 'Institutul Tehnic'. În 1864. cartea sa, 'Principiile chimiei' a fost publicată în 1868-1870. În timpul scrierii cărții, D.I.Mendeleev a început să cerceteze relațiile dintre elementele chimice. În urma acestor cercetări a apărut 'Sistemul Periodic al elementelor' care prezenta lista tuturor elementelor aranjate după masa atomică și aranjate în diferite grupe. Când tabelul a fost acceptat, a devenit foarte utilizat pentru înțelegerea procesului de disociere radioactiva prin care un element este transformat în altul.

Mendeleev a avut contribuții substanțiale la dezvoltarea industriei și agriculturii din Rusia. A murit la 2 februarie 1907.

În secolul XX, sistemul periodic al elementelor a fost completat cu noi elemente descoperite; în prezent sistemul periodic are 118 elemente. Sistemul periodic modern seamănă cu cel realizat de Mendeleev, elementele fiind aranjate în funcție de masă atomică, la care s-a adăugat grupa 0 (grupa gazelor rare). Aceasta grupa a fost adăugată de chimistul american **Ramsay**. Mai târziu, sistemul periodic a fost rearanjat de către americanul **Mosely** ținându-se cont de numărul atomic (sarcina nucleară), și nu de masa atomică.

Îmbunătățiri importante de ultima oră ale sistemului periodic au fost aduse de americanul **Roy Alexander** în 1994. El a realizat un tabel tridimensional al elementelor chimice. Toate elementele sunt aranjate într-o secvență continua în funcție de numărul atomic.

Elementele din grupele 0, Ia, IIa, IIIb, IVb, Vb si VIIIb se afla în partea de sus a unui 'tub'; deasupra acestuia se afla un 'cerc' al hidrogenului. Din partea de jos a acestui tub pornește o bucla ce cuprinde grupele IIIa, IVa, Va, VIa, VIIa, VIII, Ib, si IIb. Din jumătatea de jos a acestei bucle pornește o a treia buclă, cea mai lungă. Iată în imaginea de mai jos, forma tridimensională a sistemului periodic al elementelor:

SISTEMUL PERIODIC AL ELEMENTELOR

Grupa	II																																						
	I																	III	IV	V	VI	VII	VIII																
Perioada	1																	2																					
	H																	He																					
	3	4																	5	6	7	8	9	10															
	Li	Be																	B	C	N	O	F	Ne															
	11	12																	13	14	15	16	17	18															
	Na	Mg																	Al	Si	P	S	Cl	Ar															
	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36																					
	K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr																					
																			45																				
	37	38	39	40	41	42	43	44	Rh	46	47	48	49	50	51	52	53	54																					
Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru		Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe																						
																		55	56	*					72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86
Cs	Ba			Hf	Ta	W	Re	Os	Ir	Pt	Au	Hg	Tl	Pb	Bi	Po	At	Rn																					
87	88	?					104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118																		
Fr	Ra			Rf	Db	Sg	Bh	Hs	Mt	Uun	Uuu	Uub	Uut	Uuq	Uup	Uuh	Uus	Uuo																					
																		57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71							
Lantanide			La	Ce	Pr	Nd	Pm	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Ho	Er	Tm	Yb	Lu																						
Actinides			89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103																						
			Ac	Th	Pa	U	Np	Pu	Am	Cm	Bk	Cf	Es	Fm	Md	No	Lr																						

Bibliografie:

NCHARTA ENCYCLOPEDIA 2002

WIKIPEDIA, a free encyclopedia from Internet

Hai Lina ka rabdarea costa franci

H Li Na K Rb Cs Fr

Behaie magarul care sare bara de radiu

Be Mg Ca Sr Ba Ra

Bal al gainilor in Tailanda

B Al Ga In Tl

Ca si germanii sunt plebei

C Si Ge Sn Pb

Nicu Paturica Ascunde Stibiu si Bismut

N P As Sb Bi

O si Seniorina te Pocnesc

O S Se Te Po

Scotianul Yeti lanseaza actiunea

Sc Y La Ac

Tibetanul Zirconiu Hoffman Kucеров

Ti Zr Hf Ku

Vine Niobiu Tatarul Hazardand

V Nb Ta Ha

Cramer Modernizeaza Washingtonul

Cr Mo V

Mancand Tacand Reusesti

Mn Tc Re

FeRuOsul

Fe Ru Os

Coba RhonIr

Co Rh Ir

Nicheleaza Paladeaza Platineaza

Ni Pd Pt

Cumpar Argint si Aur

Cu Ar Au

Zine Codul Mercurului

Zn Cd Hg

Caruselul științei

Nume și prenume: Țoiu Bianca Andreea

Clasa : A VII-A

Nume profesor coordonator : Andreescu Roxana

Funcția didactică : profesor fizică/chimie

Unitate de învățământ: Școală Gimnazială Vranești

În prezent, orice școlar calculează lungimea unei circumferințe după diametrul ei, într-un mod mai exact decât cel mai înțelept preot din străvechea țară a piramidelor sau cel mai iscusit arhitect al măreței Rome fără să bănuiască, însă, că în calculele lor se strecoară un număr care a adus multă neliniște în rândul celor mai mari matematicieni ai lumii de-a lungul mileniilor.

Fascinația pentru numărul Pi a intrat și în cultura populară. Poate din cauza simplității definiției sale, conceptul de pi și, mai ales, expresia sa zecimală au pătruns în cultura populară într-un grad mult mai mare decât aproape orice altă construcție matematică. Probabil este cel mai semnificativ element comun pe care îl au atât matematicieni, cât și nonmatematicienii .

Numărul Pi datează încă din perioade timpurii, perioade prăfuite ce au adus cu ele nenumărate creații inexplicabile ce au ca rol prezent ,întoarcerea fictivă în timp.

În ce privește valoarea acestui număr, aceasta cunoaște o istorie foarte îndepărtată și plină de peripeții.

„A făcut marea turnată din aramă. Avea zece coți de la o margine până la cealaltă, era rotundă de tot, înaltă de cinci coți, și de jur împrejur se putea măsura cu un fir de treizeci de coți.”

Acest text din Biblie, în care observăm valoarea trei pentru numărul π , ne certifică faptul că, în diferite forme, valori sau notații, acest număr era deja prezent în viața oamenilor cu foarte mult timp în urmă.

Șirurile curbate ce definesc acest număr au coordonat parțial piramidele egiptene ,coordonate puternice ce au reușit să mențină o stabilitate fixă ,milioane de ani. Fapt ce ne dovedește ca numărul π poate fi considerat un număr puternic ,un număr faraonizat.

Însă ,nu doar egiptenii au fost cei care au contribuit la descoperirea sa ,multe popoare antice și-au cultivat cunoștințele bine definite ,răsărind noi zecimale și formule de calcul, asemenea unor fructe sezoniere ce aveau sa se prăbușească.

PI a devenit un veritabil simbol cultural, o metafora pentru misterele matematicii, care a inspirat propriul său gen literar, în pilish lungimea cuvintelor dintr-o propozitie este determinata de zecimalele lui PI, a fost celebrata și în muzica, într-un film regizat de Darren Aronofsky.

O oarecare coincidență s-a ivit în data de naștere a marelui matematician Albert Einstein, dată ce coincide zilei reprezentative numărului π . Inteligența superioară a acestuia creând o oarecare intersecție, intersecție ce a pus pe gânduri multe minți înțelepte.

Einstein a surprins și a dezvoltat întreaga știință exactă ,de-a lungul perioadei sale cursive de descoperiri fascinante.

Prezenta superiorității inteligenței sale a săpat întregi oportunități în felurite domenii ,întărind mult mai mult concepția de geniu .

Încă din primii ani de viață ,inteligența acestuia s-a semnalat prin tăcerea îndelungată aproape de cinci ani ,tăcere care a fost învinsă timpuriu.

Încă din copilărie, Einstein și-a manifestat independenta, studiind și dezvoltându-si abilitățile singur .Școala nu i se părea un mediu prielnic ,supunerea constantă detestând-o. Metodele de învățare promovate atunci erau contra părerii sale ,din punctul său de vedere ,învățarea lipsită de imaginație fiind una destul de monotună.

După o activitate îndelungată de 76 de ani ,Albert Einstein se stinge din viață la 18 aprilie 1955, în urma refuzului operației decisive.

În urma decesului neașteptat, alături de el s-a stins o mare parte a științei, parte care ,teoretic ,ii aparținea.

După justificarea sa ,acesta a plecat liniștit, neavând regrete ,stingând în același timp un adevărat proiector științific, proiector reprezentat de al său creier

Ziua Mondială a numărului Pi și ziua de naștere a lui Albert Einstein

Elev : Țurlea Ecaterina

Clasa a VIII-a

Profesor coordonator : Șuța Anișoara

Școala Gimnazială "Oprea Iorgulescu "Câmpulung

Albert Einstein s-a născut pe data de 14 martie 1879, în Ulm, Germania și a fost unul dintre cei mai mari fizicieni din secolul 20, apatrid din 1896, elvețian din 1899, emigrat în 1933 în SUA, naturalizat american în 1940, profesor universitar la Berlin și Princeton. În 1921 lui Albert Einstein i s-a decernat Premiul Nobel pentru Fizică. Cele mai multe dintre contribuțiile lui Albert Einstein în fizică sunt legate de teoria relativității restrânse (1905), care unesc mecanica cu electromagnetismul, și de teoria relativității generalizate (1915) care extinde principiul relativității mișcării neuniforme, elaborând o nouă teorie a gravitației. Alte contribuții ale sale includ cosmologia relativistă, teoria capilarității, probleme clasice ale mecanicii statistice cu aplicații în mecanica cuantică, explicarea mișcării browniene a moleculelor etc.

Geniul fizicii mondiale Albert Einstein s-a născut într-o zi de 14 martie, în urmă cu 143 de ani. Ziua lui de naștere, scrisă în sistemul american, 3/14, leagă geniul de cunoscutul număr irațional Pi, ce are valoare aproximativă de 3,14.. Tot în această zi, aparent fără legătură cu Albert Einstein, se sărbătorește Ziua Mondială a Numărului Pi, o inițiativă apărută la început în Statele Unite ale Americii pentru a promova matematica în rândul copiilor. Motivul pentru care a fost aleasă această zi pentru promovarea numărului Pi și a utilizării acestuia în matematică este valoarea lui, de aproximativ 3,14, scris aproape la fel cu data de 14 martie, notată în sistem american: 3/14.

Numărul Pi reprezintă din punct de vedere matematic raportul dintre circumferința și diametrul oricărui cerc, fiind un număr irațional (nu se poate scrie ca un raport de numere raționale) și transcendent (nu există niciun polinom cu coeficienți raționali care să-l aibă pe Pi ca rădăcină). Are o infinitate de zecimale, acestea nerepetându-se după a anumită regulă, ceea ce-l face să fie un număr interesant, misterios. Este folosit în matematică (în special în geometrie și trigonometrie), dar și în fizică sau alte științe.

Matematicianul grec Arhimede de Siracusa (287-212 î.C.) a fost unul dintre primii savanți care a calculat pi. În anul 250 î.Hr., Arhimede a descoperit câteva numere din șirul de după virgula care succede

cifra 3. Multe din cele mai mari minți din istorie au fost fascinate de pi. Acestea includ pe Leonardo da Vinci, care a încercat să apropie pi, și Isaac Newton, care a calculat pi până la cel puțin 16 zecimale.

Secole de-a rândul, matematicieni din China, India și Arabia au descoperit noi zecimale ale constantei. La începutul secolului al XVII-lea, matematicianul german Ludolph van Ceulen reușise să determine 35 de zecimale ale lui Pi. La sfârșitul secolului al XVII-lea este introdusă, în matematica europeană, noțiunea de „serii infinite”, ea fiind folosită în această perioadă pentru calcularea zecimalelor lui Pi. Isaac Newton s-a folosit de teoria sa binominală pentru a determina 16 zecimale ale lui Pi. În 1873, matematicianul englez William Shanks a anunțat că, după 20 de ani de calcule, a aflat 707 zecimale ale constantei lui Arhimede (ulterior s-a dovedit că doar primele 527 de zecimale fuseseră corect calculate).

La începutul secolului al XX-lea, matematicianul indian Srinivasa Ramanujan a găsit o nouă metodă de calcul al lui Pi. Până la sfârșitul secolului trecut, calculele executate de sistemele computerizate au reușit să determine... 200.000.000.000 de zecimale ale lui Pi. Pentru că este un număr irațional (care nu poate fi raport a două numere întregi), Pi a căpătat repede o utilizare comună pentru calculele de zi cu zi. Abia în secolul al XVIII-lea a fost popularizat simbolul constantei lui Arhimede – π , de către matematicianul elvețian Leonhard Euler.

Francezul Fabrice Bellard, în ianuarie 2010, a folosit un simplu PC, pentru această operațiune fiindu-i necesar circa 131 de zile, cu tot cu verificările necesare. Noua versiune a constantei ocupă peste un terabyte de spațiu. Vechile recorduri au fost realizate folosindu-se supercomputere, dar Bellard susține că metoda sa este de 20 de ori mai eficientă. Fostul record de 2,6 miliarde de zecimale a fost obținut în august 2009 de către Daisuke Takahashi, la Universitatea Tsukuba în Japonia, în doar 29 de ore, dar a fost nevoie de un supercomputer de 2000 de ori mai puternic și mai scump decât cel folosit de Bellard.

Pentru memorarea mai facilă a cât mai multor zecimale ale numărului Pi s-au întocmit, în diferite limbi, tot felul de fraze, zicale, poezioare etc. ușor de memorat și care dau, prin numărul de litere ale cuvintelor, luate în ordine, cifrele zecimale respective. În limba română propoziția „*Așa e ușor a scrie renumitul și utilul număr*” dă valoarea lui Pi cu 8 zecimale, în germană este un catren care dă 23 de zecimale, iar în limba franceză, 4 versuri alexandrine dau primele 30 de zecimale ale numărului Pi. Acesta este aproape de recordul absolut, pentru că mai departe nu se mai poate, deoarece a 32-a zecimala e... zero!

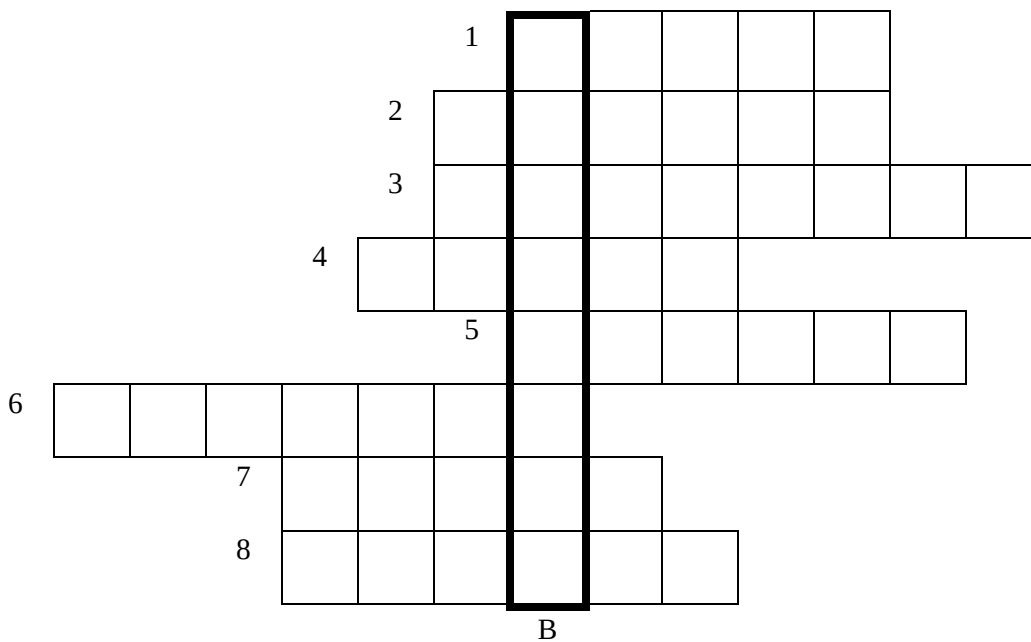
Dobre Rebeca, Școala Gimnazială Theodor Aman Câmpulung Muscel, Județul Argeș

SCHOPENHAUER

Activitatea 1. Scriind corect în grilă denumirile fructelor și legumelor pe care trebuie să le ghiciți, veți obține pe verticala A-B sursa de „bogăție” pe care acestea o conțin

A

1. Șade mândră-ntr-un picior,

Lăudându-se oricui,

Că ea poartă-n al ei spate,

Cămăși albe și verzui.

2. În grădina lui Pandeale

E un pom plin cu mărgele

La culoare-s roșii toate

Cu codițe-mperecheate.

3. Boabele îi sunt mărgele,

Însă în ciorchini stau ele.

Must și vin din ele fac,

Cui îi dai, zău că îi plac!

4. Avem o copiliță,

Cu multe rochițe,

Când o dezbrăcăm,

Din ochi lăcrimăm.

5. Roșu, lung și mustăcios,

Mai subțire ori mai gros,

Dulce, vitaminizat

Rege-i peste zarzavat.

6. Buni sunt copti, fierți și prăjiți

Și-s aproape nelipsiți,

Când dorim o garnitură

Lângă orice friptură.

7. Acrișoare sunt, și bune,

Brumării li se mai spun.

Și la fiert dacă se pun,

Faci cel mai gustos magiun.

8. Ascuns în cămașă verde,

Miezul de foc nu se vede.

Când mănânci o feliuță

Parcă sufli-n muzicuță.

Activitatea a II-a

Completați tabelul cu alimente sănătoase!

PRODUS	STARE DE AGREGARE	CULOARE	GUST
--------	----------------------	---------	------

--	--	--	--

PRODUS	STARE DE AGREGARE	CULOARE	GUST

PRODUS	STARE DE AGREGARE	CULOARE	GUST

PRODUS	STARE DE AGREGARE	CULOARE	GUST

PRODUS	STARE DE AGREGARE	CULOARE	GUST

Activitatea a III-a

Descifrează mesajul "ascuns", înlocuind numerele date cu litere. Respectă ceea ce vei afla, spre binele tău!

--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

--	--

--	--	--	--

--	--	--	--

9 15 3 10 9 13 15 8 1 7 1 11 14 5 3 15 6 15 13 14 1 8 1 12

--	--	--	--	--	--

--	--	--

--	--

--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

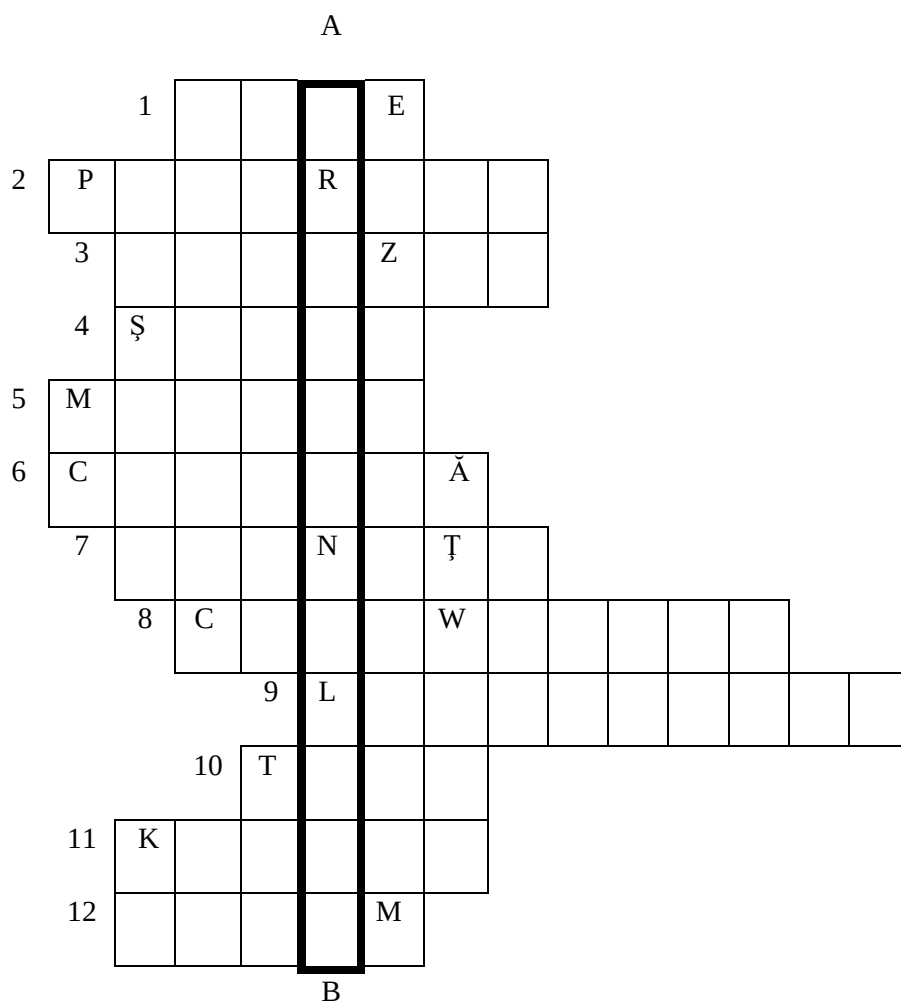
12 2 9 3 5 4 13 1 15 3 15 1 13 11 5 3 14 16 2 13 3 10 13

A = 1; Â = 2; C = 3; D = 4; E = 5; G = 6; L = 7; M = 8; N = 9; O = 10; P = 11; R = 12;

S = 13; T = 14; U = 15; V = 16

Activitatea a IV-a

1. Completând corect grila următoare cu denumiri de produse din carne, veți descoperi pe verticala A-B denumirea unei boli care poate fi prevenită prin verificarea sanitară a cărnii pentru consum. Atenție la indici !

KAIZER PASTRAMĂ PATE SALAM PARIZER ȘUNCĂ MUȘCHI COSTIȚĂ TOBĂ
 CREMWURȘTI CÂRNAȚI LEBERWURST

2. Alege răspunsul corect, încercuindu-l:

- Coaja oului este/nu este comestibilă.
- Albușul este format din apă și proteine/apă și lipide.
- Glucidele sunt absente/se găsesc din abundență în gălbenuș.
- Oul conține/nu conține vitamina C.

3. Căutați în grila următoare denumirea unor leguminoase și semințe și încercuiți-le:

S	U	S	A	N	X	A	C	B	F
W	A	B	M	E	T	I	S	L	A
L	A	L	U	N	E	D	O	K	S
I	H	V	Z	L	G	A	I	U	O
N	R	J	M	A	Z	A	R	E	L
T	U	A	N	U	C	I	O	G	E
E	Z	S	O	I	A	J	W	B	X

PAȘTELE LA ROMÂNI

Prof. Înv. Primar. Ciolan Laura Elena

Școala Gimnazială „Theodor Aman” Câmpulung, Argeș

Sărbătorile de Paști sunt marcate de obiceiuri străvechi, care implică curățenia, atât cea interioară, cât și cea a casei, înnoirea hainelor, pregătirea bucatelor specifice, ciocnitul ouălor roșii, alături de tradiții mai noi, precum și oferirea de cadouri.

Pentru români, pregătirea Paștelui înseamnă mai întâi curățenia și bucatele care se fac în casă. De "curățenia de Paști" orice gospodină trebuie să se achite în timp util și să aibă casa lună pentru primirea musafirilor pe parcursul a trei zile de sărbătoare.

Preparatele de Paști care, în general, nu lipsesc de pe masă sunt ouăle roșii, drobul de miel, pasca și cozonacul. Ouăle se vopsesc în Joia Mare, considerându-se un păcat mare orice lucru făcut în casă vineri, când la Biserică are loc Prohodul.

La țară, românii aleg ouă proaspete de găină și rață prin scufundarea lor în apă (ouăle proaspete cad la fund, cele vechi se ridică la suprafață) și pregătesc uneltele de ornamentat. Cele mai vechi "condeie" au fost lumânarea - cu al cărei capăt încins la foc se desenau pe ou anumite semne - și pana de gâscă. Oamenii topesc ceara de albine în care se adaugă puțin cărbune pisat, încondeiază ouăle cu motivele dorite și le pun apoi în vopsea pentru colorarea fondului. Local, se folosesc metode noi de decorare, mai mult sau mai puțin legate de încondeierea cu ceară: ouă pictate, decorate în relief, încondeiate cu frunze de plante, împodobite cu mărgelute.

În comunitățile tradiționale, ciocnitul ouălor se face după reguli care diferă de la o zonă la alta, dar, oricum, respectarea lor este obligatorie: cine are prima lovitură (de obicei, bărbatul mai în vârstă), ce părți ale ouălor să fie lovite, ciocnitul să fie "pe luate", "pe schimbate", "pe văzute" sau "pe nevăzute". Ciocnesc mai întâi soții între ei, apoi copiii cu părinții, după care părinții cu celelalte rude, cu prietenii și vecinii invitați la masă.

Și tot așa a fost "inventat" Paștele Cailor, sărbătoare cu dată mobilă (ziua de joi din a șasea săptămână care urmează după Paști), când se crede că, pentru un ceas, o singură dată pe an, se satură caii de păscut iarbă. Importanța sărbătorii s-a diminuat treptat, căpătând un înțeles peiorativ: a nu înapoia ceea ce ai împrumutat, a amâna până la "Sfântul așteaptă", a nu te ține de cuvânt. În legende și în unele colinde, sensul nou al sărbătorii este pus pe seama blestemului aruncat asupra cailor, animale nerumegătoare, în permanență nesătute, de către Maica Domnului, care a fost incomodată de tropotul, nechezatul, mâncatul și ronțăitul nutrețului în timpul nașterii lui Iisus, în ieslea din grajdul lui Crăciun. Cu variante și credințe locale, sărbătoarea a fost atestată pretutindeni în România.

Cuprinsul lucrării:

Obiceiurile se nasc și mor. Unele ajung să străbată secolele și mileniile. Tradițiile sunt prin definiție vechi. Le adunăm, le părăsim, le regăsim și le inventăm din nevoia de autodefinire, de apartenență, de socializare.

Comunitățile, în general, dar cele rurale în special, mai păstrează impresionante valori materiale, cu precădere spirituale, cu semnificative mesaje, venind din îndepărtate timpuri, ca mărturie a unui mod sănătos de viață și de muncă, a potențialului creator al neamului românesc.

Una dintre cele mai importante sărbători anuale este Paștele, simbolul sacrificiului creștin, al iubirii divine, al miracolului Învierii și al luminii sfinte. Această sărbătoare durează trei zile și începe, conform deciziei Conciliului de la Niceea, din anul 325 e. n., în duminica de după prima lună plină, după echinocțiul de primăvară. Sărbătoarea Paștelui este desemnată cu două categorii de nume, foarte diferite între ele. În timp ce în majoritatea limbilor latine sărbătoarea Învierii lui Iisus se numește Paști, Pasqua, Pâques, Pascua, în țările anglo-germane sunt utilizați termeni care au altă proveniență: Easter (engleză) și Ostern (germană). Dacă denumirea anglo-saxonă a Paștelui provine de la zeița Ostara, celălalt nume, utilizat și în limba română, provine din cuvântul ebraic „Pesach”, care desemnează Sărbătoarea Azimelor sau Paștele evreiesc și celebrează fuga evreilor din Egipt, ilustrată în Vechiul Testament.

Importanța acestei sărbători este conferită atât de semnificația spirituală, cât și de numărul impresionant de obiceiuri și tradiții în care se îmbină simboluri, elemente ale naturii și superstiții. Dimensiunea religioasă a Paștelui subliniază ideea sacrificiului creștin, profunda mutație a sensului jertfei pe care Iisus o face cu puțință: în locul nevinovăției animalului. Mântuirea este, în concepția lui Serghei Bulgakov, sacrificiul iubirii lui Iisus, care se oferă pe sine pentru mântuirea lumii. Sărbătorile pascale prezintă diverse aspecte ale vieții sociale ale omului integrate în viața spirituală. Lumina lumânărilor din noaptea Învierii, ouăle roșii sau încondeiate, mielul sunt doar câteva dintre simbolurile asociate Paștelui. Ouăle roșii simbolizează sângele vărsat de Fiul Domnului întru mântuirea omenirii și miracolul renașterii Sale, devenind unul dintre cele mai importante simboluri ale sărbătorilor pascale. Oul este simbol al perfecțiunii, al regenerării, al fecundității, al belșugului, un microunivers ce poate fi sursă de miracole. În urma influențelor occidentale, copiii primesc acum ouă de ciocolată pe care le aduce Iepurașul. Acesta nu este doar o imagine comercială, deoarece iepurele era considerat în lumea pre-creștină un simbol al fertilității și învierii naturii.

De Sfintele Sărbători de Paște, apare „floarea Paștelui”, o floare mică, albă, care seamănă puțin cu margareta. Crește în locurile cu umiditate peste medie. Apare cu o săptămână, poate două înainte de Paști. Mulți copii, o culeg și o duc în Vinerea Mare la biserică, unde o pun pe masa specială, sărută icoana și trec pe sub această masă încărcată cu flori, de trei ori. Astfel ei devin imuni bolilor și relelor, și își pun trei dorințe, câte una la fiecare trecere. Florile aduse în Vinerea mare sunt

date după Denia Prohodului, către toți credincioșii care au înconjurat biserica de trei ori. Ele sunt puse la icoane, să aducă bucurie și bunăstare, să apere de rele.

Influențele occidentale nu fac decât să completeze numeroasele tradiții regionale românești, printre care pot fi amintite: obiceiul aprinderii pe dealurile și colinele Bucovinei a unor focuri puternice, numite și focuri de veghe, deoarece ard toată noaptea Învierii, în Transilvania, a doua zi de Paști, tinerele fete sunt stropite cu parfum de către feciorii îmbrăcați în haine tradiționale; în Ardeal, în noaptea de Paști, toaca de la biserică este dusă în cimitir, unde trebuie să fie păzită de către feciorii din sat. Dacă nu reușesc să o păstreze în siguranță și este furată, paznicii care au dat greș vor oferi, a doua zi, o masă bogată. Dacă aceia care au încercat să fure toaca nu au reușit, ei vor fi gazdele ospățului. În Banat, în dimineața zilei de Paști, copiii se spală pe față cu apă proaspătă de la fântâna în care s-au pus un ou roșu și fire de iarbă verde. În Muntenia, există obiceiul ca tinerele fete să păstreze în casă lumânarea aprinsă în noaptea de înviere. În Maramureș, se spune că, în prima zi de Paști, e bine ca prima persoană care intră în casă să fie bărbat, altfel, vor fi certuri în casă în acel an.

Una dintre cele mai mari bucurii ale copilăriei de altă dată, era mersul la denie. Denia de joi, când stăm în genunchi și ne rugăm de douăsprezece ori, și facem noduri unui șnur, este un prilej de bucurie.

Nodurile fie sunt dorințe, fie le facem pentru că suntem prevăzători și pentru a le putea desface când avem o problemă în care îi cerem ajutorul lui Dumnezeu. Toate acestea ne umplu sufletul de bucurie. Sfintele Paști, cea mai mare sărbătoare a creștinătății este mult mai vastă atât în semnificații cât și în obiceiuri. Să nu uităm câtă bucurie poate fi în sufletul unui copil în clipa în care ciocnește un ou roșu! Și jocul cu cine are cel mai tare ou roșu stârnește competiția și păstrarea tradiției.

Apoi, forma covrigului făcut special de Paști în unele zone ale țării, pasca (produs care se face doar la Paște), împărțășania, pregătirea pe care o fac gospodinele, totul să fie curat, aranjat, ne fac să ne bucurăm că lumea serbează și că există lucruri care ne fac mai buni și mai frumoși.

Întoarcerea la obiceiurile și tradițiile noastre poate fi o condiție foarte importantă pentru păstrarea identității noastre culturale. Limba, folclorul, istoria, obiceiurile și tradițiile ne definesc ca popor, ca entitate în spațiul cultural european. Lucian Blaga afirma că „veșnicia s-a născut la sat”, spațiul rural fiind păstrătorul acelei culturi arhaice, ancestrale, aproape mitice. Viața spirituală a satelor încă este legată de valorile culturii populare, însă este nevoie de efort pentru păstrarea tradițiilor, într-o eră a tehnologiei, în care valențele obiceiurilor străvechi sunt subminate.

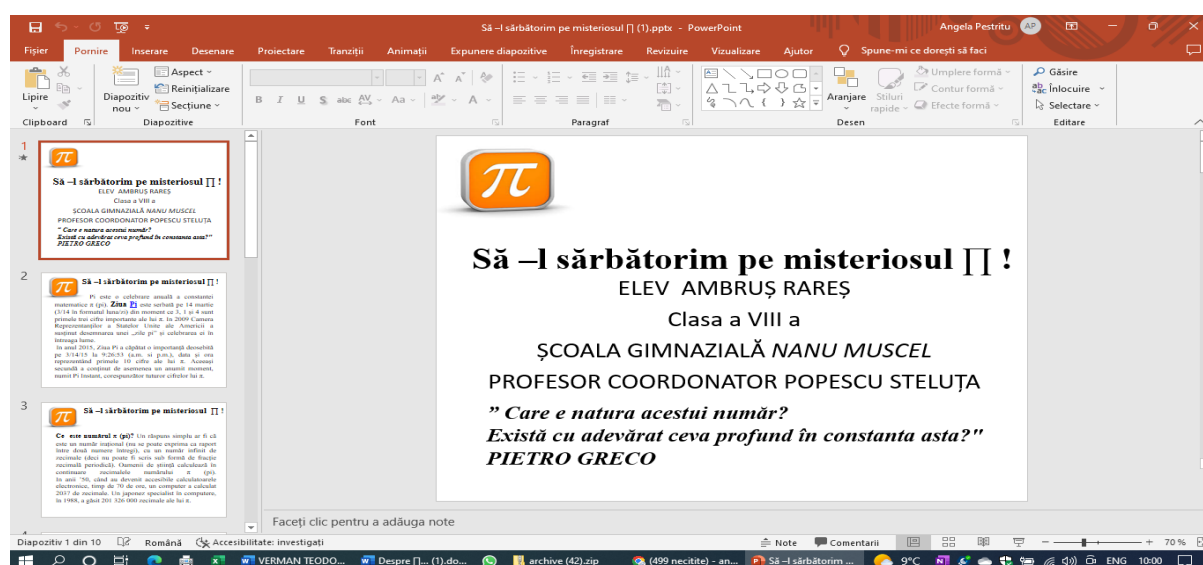
În calitate de educatori suntem obligați să facem din creația noastră populară o carte de vizită cu care să batem la porțile cunoașterii li cu care vom fi primiți și apreciați fără îndoială oriunde în lume.

Bibliografie:

1. Butură, Valer, „Cultura spirituală românească”, Editura Minerva, București, 1992.
2. Chevalier, Jean, Gheerbrant, Alain, „Dicționar de simboluri”, Editura Artemis, București, 1993.
3. Gavriluță, Nicu, „Mentalități și ritualuri magico-religioase”, Editura Polirom, Iași, 1998.

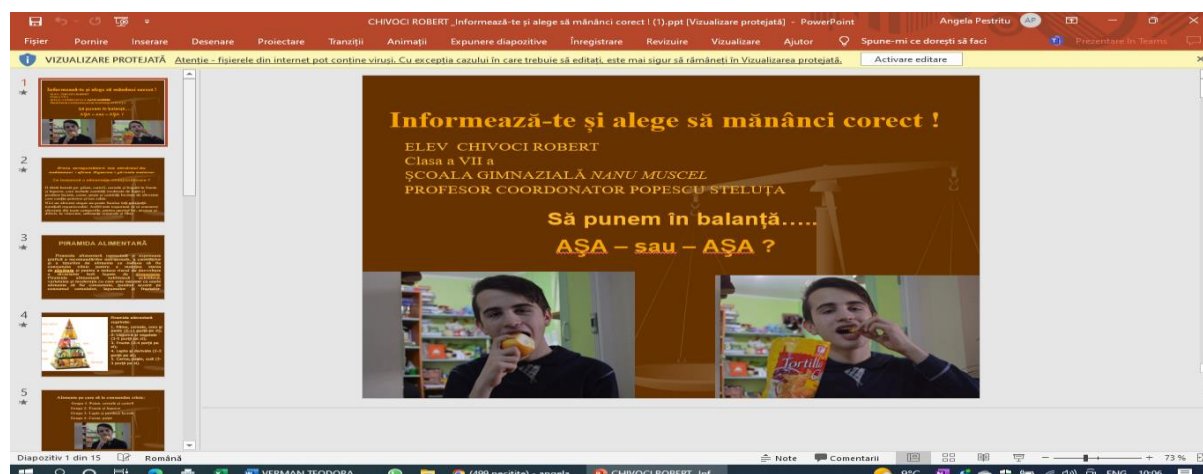
Să-l sărbătorim pe misteriosul π ...

Ambruș Rareș, clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Profesor coordonator Popescu Steluța

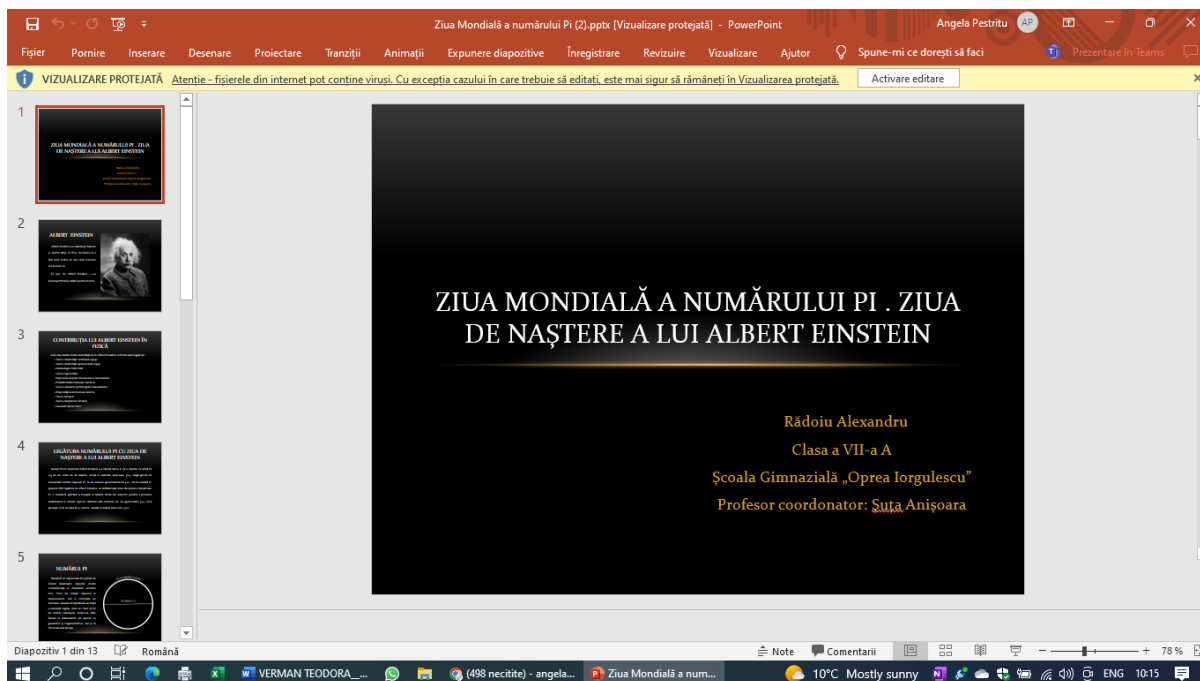
Informează-te și alege să mănânci corect

Chivoci Robert, clasa a VII-a, Școala G, Școala Gimnazială Nanu Muscel, Profesor coordonator Popescu Steluța

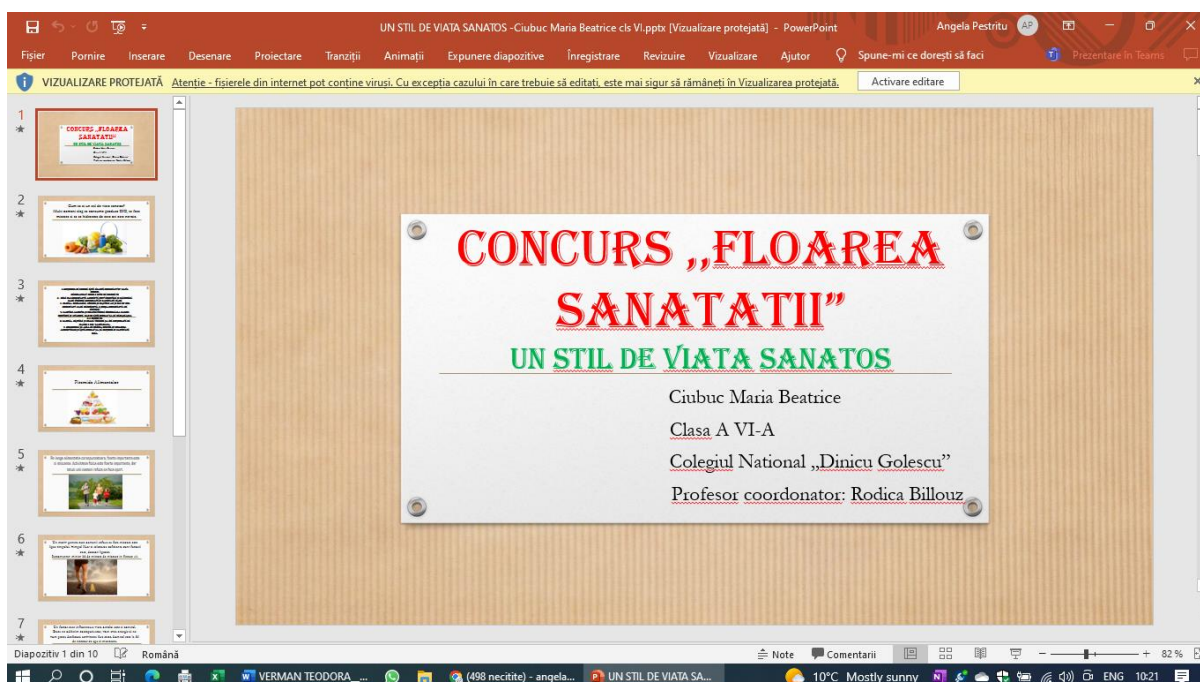
Ziua mondială a Numărului Pi. Ziua de naștere a Lui Albert Einstein

Rădoi Alexandru, clasa a VII-a, Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu, Profesor coordinator Șuța Anișoara

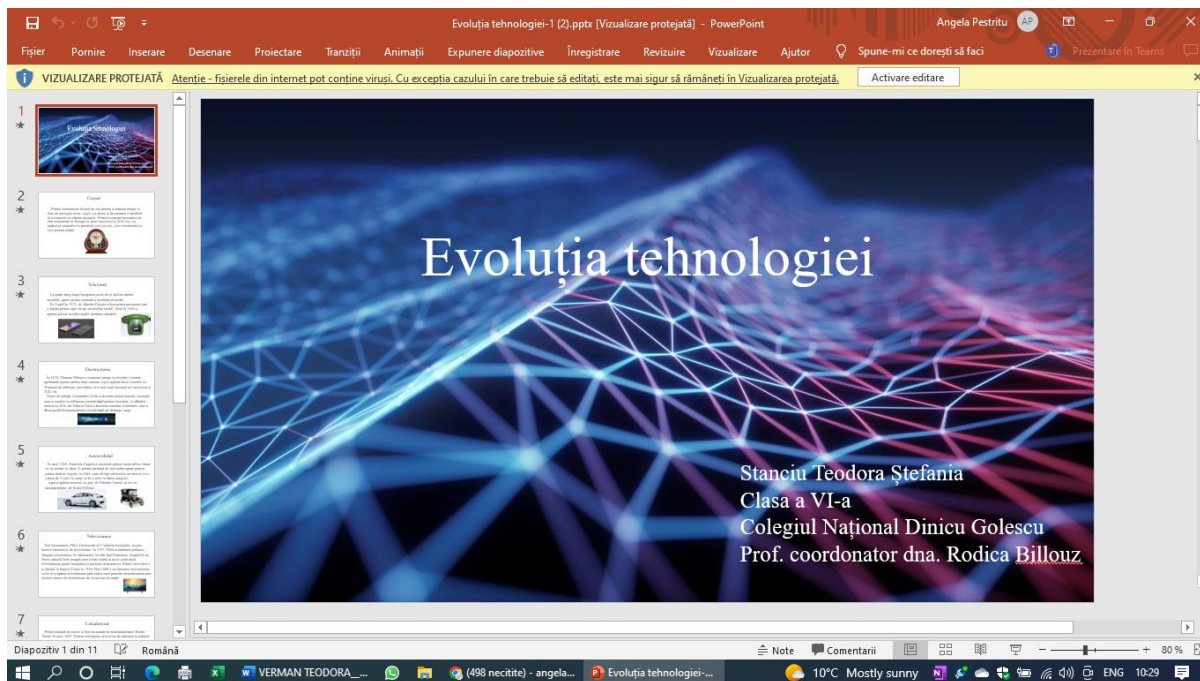
Un stil de viață sănătos

Ciubuc Maria Beatrice, clasa a VI-a, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz

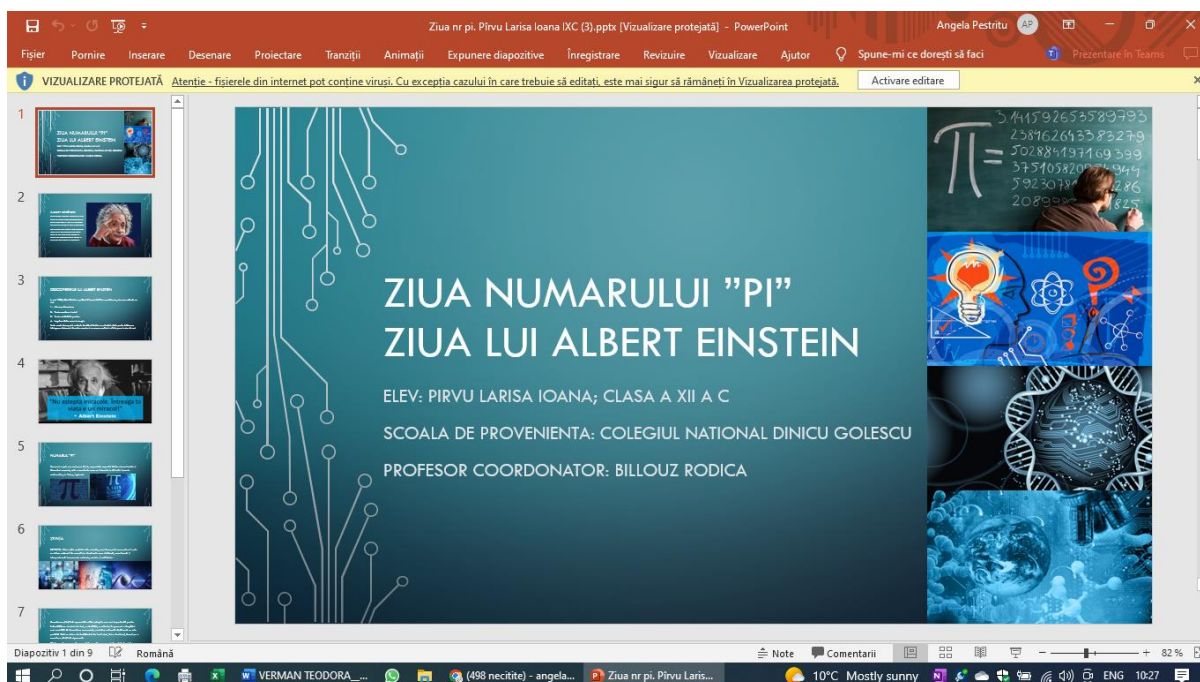
Evoluția tehnologiei

Stanciu Teodora Ștefania, clasa a VI-a , Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz

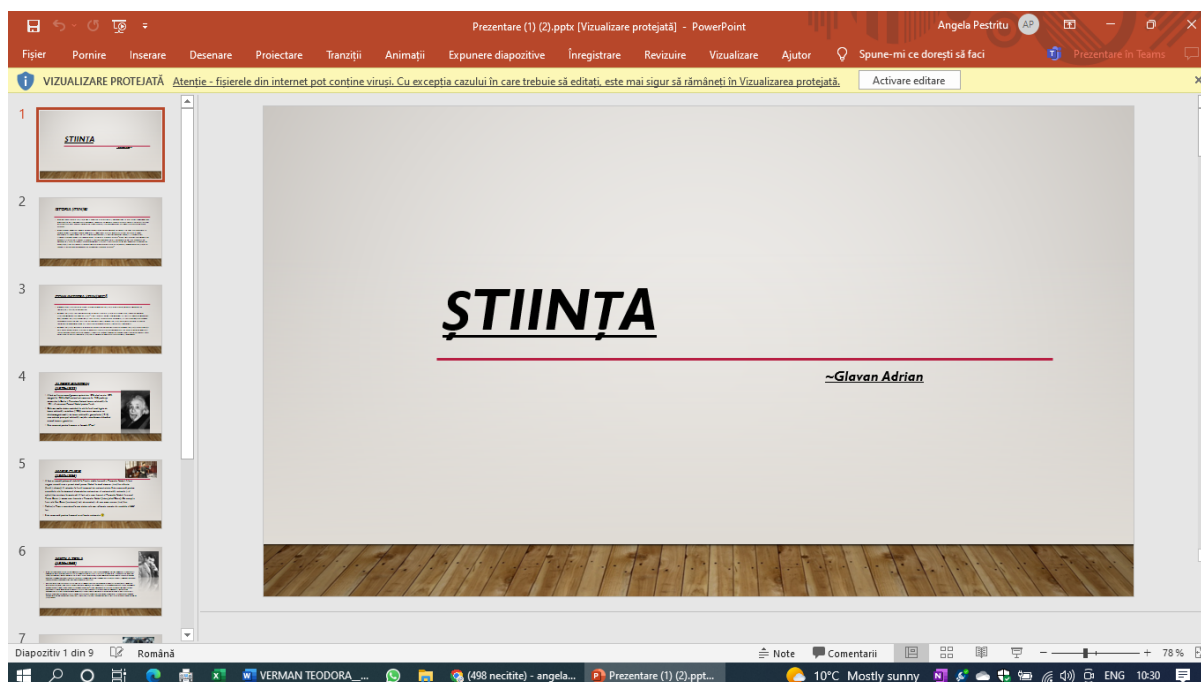
Ziua Numărului Pi. Ziua lui Albert Einstein

Pîrvu Larisa Ioana, clasa a XII-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz

Știința

Glăvan Adrian, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz

Știința

Scarlat Maria Diana, clasa a IX-a C, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Rodica Billouz

Tehnologia. Prieten sau dușman?

Elev: Olteanu Iustina Elena, clasa a VI-a

Școala de proveniență: Colegiul Național "Dinicu Golescu"

Profesor coordonator: Billouz Rodica Elena

Tehnologia este **un produs sau o soluție** formată dintr-un set de instrumente, metode și tehnici **concepute pentru a rezolva o problemă**.

În general, tehnologia este asociată cu cunoștințe științifice și inginerie; cu toate acestea, tehnologia este orice noțiune care poate facilita viața în societate sau care permite satisfacerea cerințelor sau nevoilor individuale sau colective, ajustată la cerințele unui timp specific.

În ceea ce privește originea etimologică, cuvântul tehnologie înseamnă „studiul tehnicii”. Provine din limba greacă *τεχνολογία*, care este alcătuită din *τέχνη* (*téjne*), care înseamnă „tehnică, artă, meșteșug” și *λόγος* (*lógos*), „studiu, tratat”.

Pe de altă parte, tehnologia se referă și la disciplina științifică axată pe studiul, cercetarea, dezvoltarea și inovarea tehnicilor și procedurilor, dispozitivelor și instrumentelor care sunt utilizate pentru transformarea materiilor prime.

Curiozitate:

Primul computer electronic digital operațional, ENIAC, a fost construit în 1946 în Statele Unite. Fiind prima mașină de calcul în întregime electronică, aceasta a fost compusă din 30 de unități distincte, a cântărit 30 de tone, a ocupat 1.800 sq.ft. (167,225 metri pătrați), a avut 17.468 tuburi cu vid, și putea face numai aproape 400 de înmulțiri pe secundă. Ulterior, deceniile de la 1950 la 1970 sunt considerate ca fiind era computerelor de mare viteză și a minicalculatoarelor organizaționale, respectiv, era mainframe.

Consecințele tehnologiei și evoluției acesteia:

1. Probleme cu somnul

Somnul este un element extrem de important pentru sănătatea ta: elimină toxinele care se adună în creier și permite organismului să se regenereze. Saju Matthew, medic de familie cu multă experiență, spune că expunerea excesivă la lumina strălucitoare a display-urilor de la telefon, computer sau tabletă poate duce la un blocaj al secreției acelor hormoni care te ajută să adormi și somnul de slabă calitate îți poate afecta dispoziția, cauzând stări de anxietate ce slăbesc capacitatea organismului de a se lupta cu bolile.

Nu poți să te concentrezi la treaba pe care o ai de făcut și nici să dai suficientă atenție relației tale pentru că ești permanent distras de ceva de pe telefon? Ei bine, acesta e un semn că tehnologia a preluat controlul asupra vieții tale, așa că n-ar fi rău să-ți faci o programare la psiholog.

2. PROBLEME EMOTIIONALE

Chiar dacă, aparent, tehnologia te ține în contact cu lumea din jur, utilizarea ei excesivă te poate îndepărta de familie și de prietenii din viața reală. Te poate face să nu te simți în largul tău și

să fii nemulțumit cu viața ta, mai ales prin compararea cu realizările celorlalți. Aceste emoții negative îți pot afecta dispoziția și te pot face să fii extrem de anxios și stresat.

3. SUPRASOLICITAREA DIGITALĂ A OCHILOR

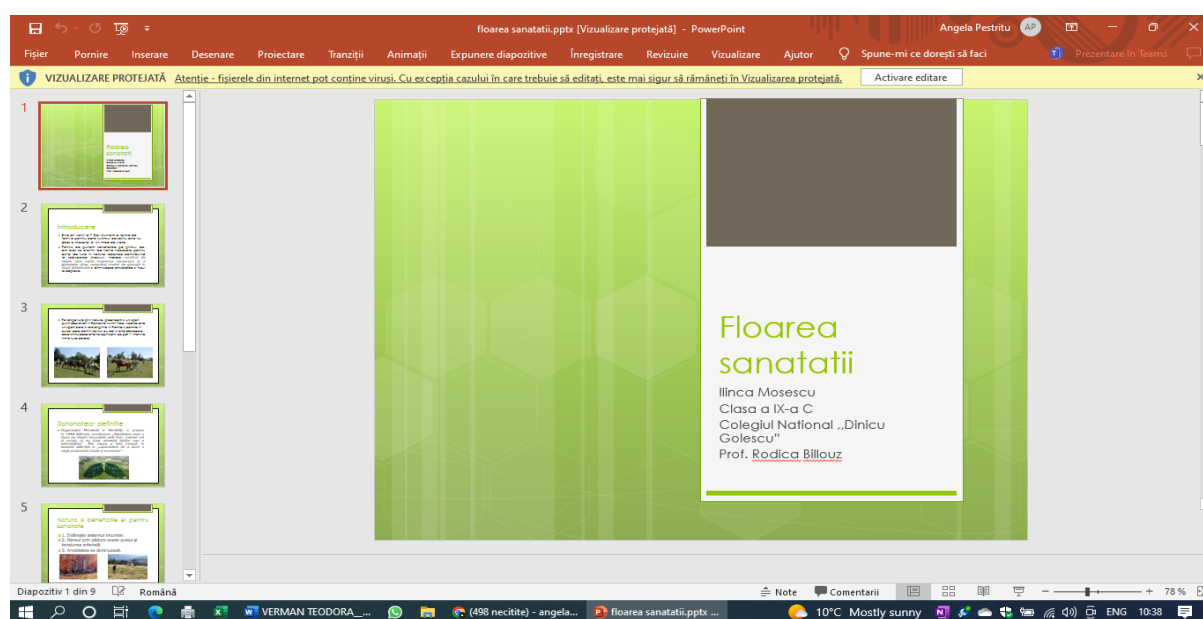
Ai din ce în ce mai des senzația de disconfort atunci când lucrezi la calculator sau te uiți pe telefon o perioadă îndelungată de timp? Este foarte posibil să suferi de suprasolicitarea digitală a ochilor. Aceasta se manifestă prin diverse simptome ca: ochi uscați, mâncărime, vedere încețoșată, dureri de cap, dificultăți de concentrare la citit, o sensibilitate tot mai ridicată la lumină. Alți factori care pot înrăutăți aceste simptome sunt lumina proastă din încăpere, display-urile neconforme, o distanță necorespunzătoare până la ecran.

O vedere proastă îți afectează munca de fiecare zi și chiar viața socială, ceea ce va duce la un efect negativ asupra sănătății tale mintale. Ca să mai reduci din această suprasolicitare digitală a ochilor, încearcă să petreci mai puțin timp în fața unui ecran și caută să ai o lumină cât mai bună în jurul tău.

Dar, aceasta are și beneficii precum comunicarea mai rapidă cu alte persoane, rezolvarea mai rapidă a treburilor de zi cu zi și chiar plata și programările se pot face online; fapt care ușurează cu mult viața.

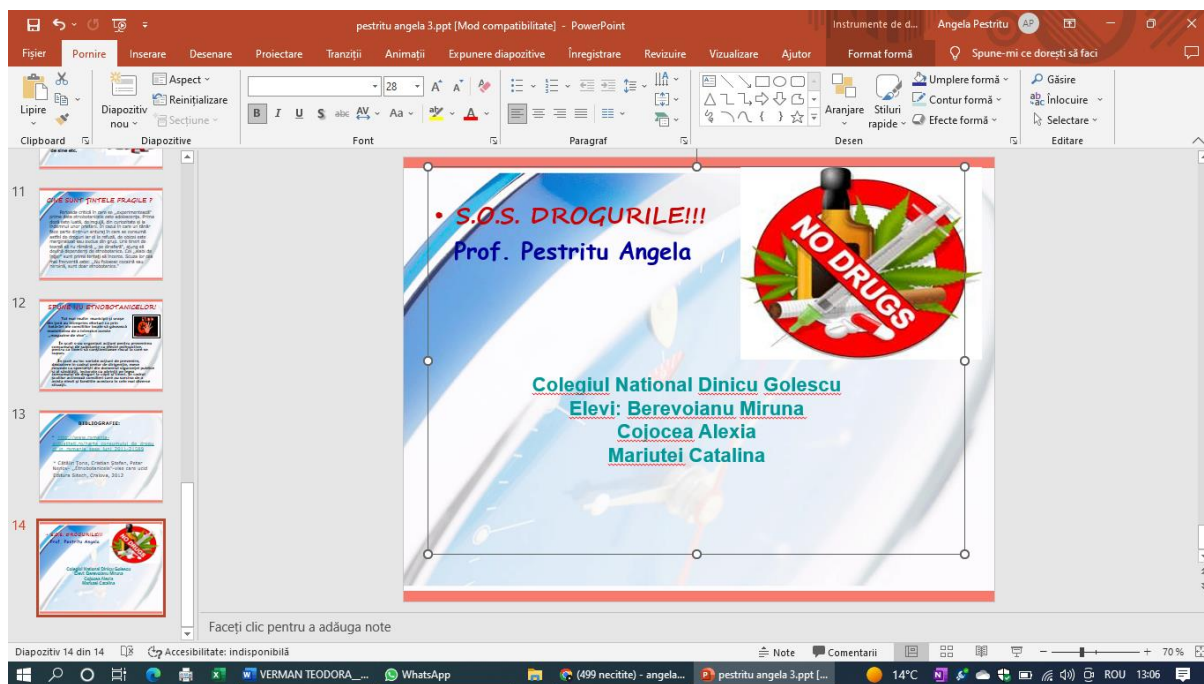
FLOAREA SĂNĂTĂȚII

***Ilinca Moiescu , clasa a IX-a C , Colegiul Național "Dinicu Golescu" Profesor
coordonator: Billouz Rodica Elena***

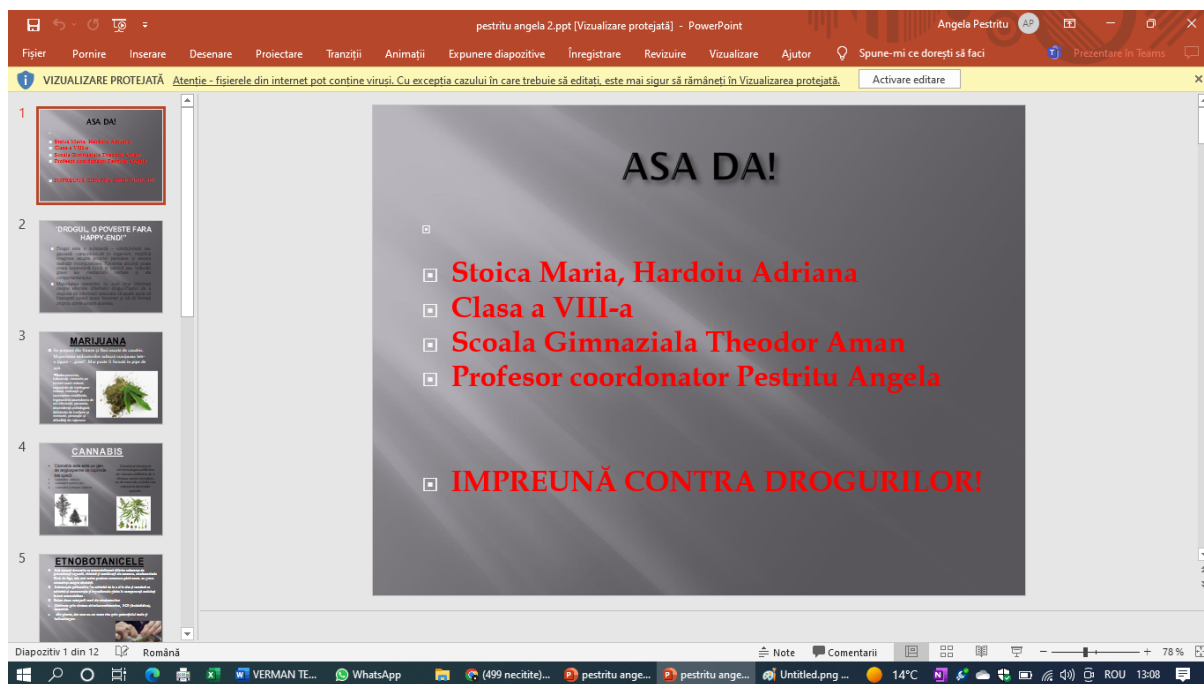
S.O.S. Drogurile

Berevoianu Miruna, Cojoclea Alexia, Măriuței Cătălina, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Pestrițu Angela

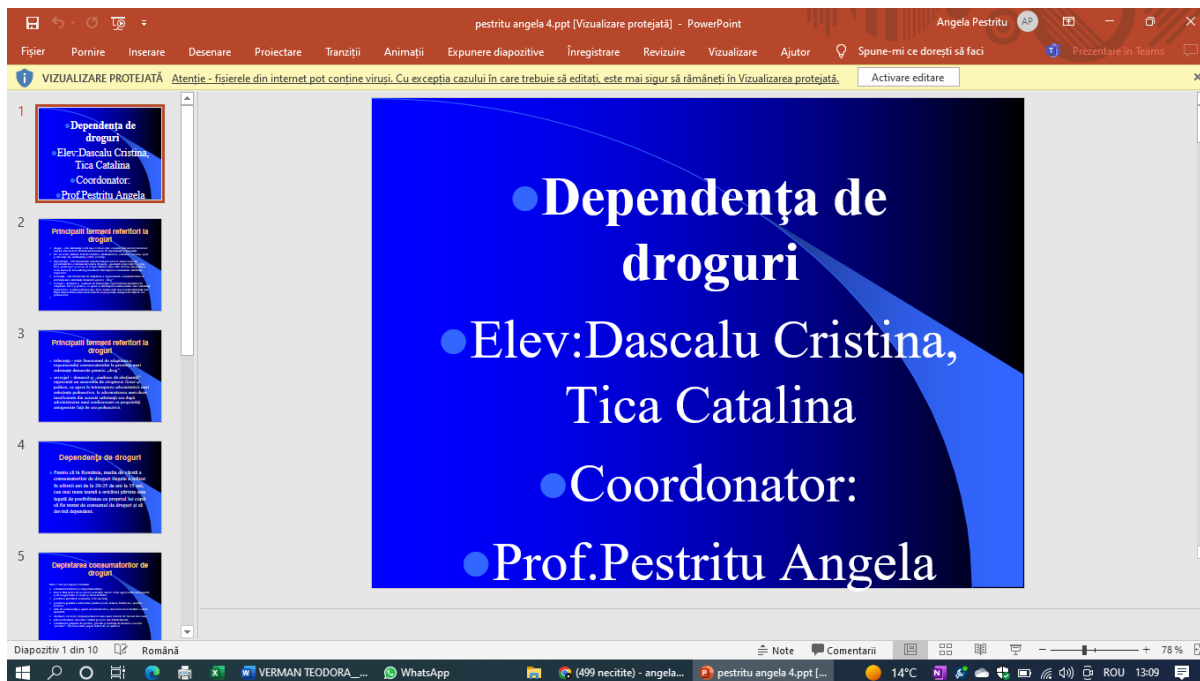
ASA DA

Stoica Maria, Hârdoiuu Adriana, Clasa a VIII-a, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela

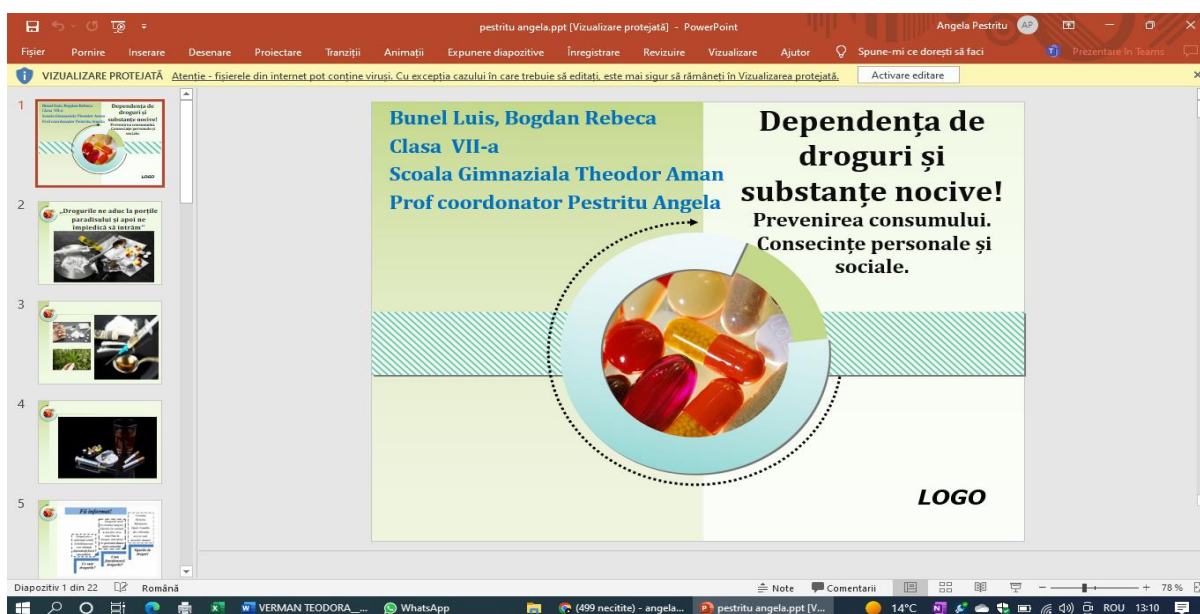
Dependența de droguri

Dascălu Cristina, Tică Cătălina, Colegiul Național Dinicu Golescu, Profesor coordonator Pestrițu Angela

Dependența de droguri și substanțe nocive

Bunel Luis, Bogdan Rebeca, Școala Gimnazială Theodor Aman, Profesor coordonator Pestrițu Angela

***COLECTIVUL DE REDACȚIE AL
ACESTEI REVISTE VĂ UREAZĂ
SĂRBĂTORI PASCALE FERICITE!***

***CRISTOS A ÎNVĂLAT!
EDUCAȚI-LĂ A RENĂSCUT.***

CENTRUL NAȚIONAL ISSN
BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Bd. Unirii nr. 22, sect. 3, cod 030833
București - ROMANIA
Tel. +40 21 312.49.90
e-mail: issn@bibnat.ro

ANUL IV. NR. 4/ 2022

FLOAREA SĂNĂTĂȚII

EDITURA LARISA

ISSN 2601 – 7067, ISSN-L 2601 - 7067

COLECTIV DE REDACȚIE

Pestrițu Angela

Diniță Lăcrămioara

Crîmpiță Cristina

Popescu Steluța

Stănescu Iustina

Coordonatori

Burhan Ionuț Cristian, director Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Mușcel

Pestrițu Angela, profesor fizică-chimie, Școala Gimnazială Nr.1 Poienarii de Mușcel

Revistă realizată cu avizul I.S.J. Argeș în anul 2016, aviz revizuit în martie 2022 cu numărul 2093/03/2022

Tipografia s.c. gig s.r.l., Bulevardul Ion Mihalache, Nr.119 Tel. /Fax 0248/533454, 0745082021. EDITURĂ, PAPETĂRIE, BIROTICĂ

ISSN 2601 – 7067, ISSN-L 2601 - 7067